

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา
ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
เมธี อินาสา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มิถุนายน 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา
ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

วิทยานิพนธ์

ของ

เมธี อินาธา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มิถุนายน 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

THE RELATIONSHIP BETWEEN EDUCATION MANAGEMENT
AND SUCCESS IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION
MANAGEMENT OF PRIVATE SCHOOLS
IN NAKHON PHANOM PROVINCE

BY
MAYTEE INALA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
At Sakon Nakhon Rajabhat University

June 2019

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการ
ศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ เมธี อินาลา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.เยาวลักษณ์ สุตะโคตร) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 17 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วังศ์อนุสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้กรุณาเอาใจใส่ดูแล ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธาน คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไธล คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดร.พจมาน ชำนาญกิจ อาจารย์ประจำ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นางวิวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 รับผิดชอบเกี่ยวกับการนิเทศติดตามผลการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และ ดร.ประยูรศรี กวานปรัชชา นายกสมาคมโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครพนมและผู้จัดการ โรงเรียนอนุบาลประยูรศรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่กรุณาเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนให้คำแนะนำให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้บริหารและครูปฐมวัยโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบุชาผู้มีพระคุณทุกท่าน คุณพ่อ คุณแม่ และญาติ พี่น้อง ครู อาจารย์ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนและขอให้ผลจากการวิจัยก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับทุกท่าน โดยเฉพาะผู้บริหารและครูผู้สอนในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

เมธี อินาลา

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม
ผู้วิจัย	เมธี อินาลา
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษา และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดนครพนม จำนวน 31 คน และ ครูปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำนวน 70 คน รวมทั้งสิ้น 101 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Rantom Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) จำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามการดำเนินการจัดการศึกษาและแบบสอบถามความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.320-0.786 , 0.447-0.752 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.868 , 0.880 ตามลำดับ มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. แนวทางพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มี 2 ด้าน คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

คำสำคัญ การจัดการศึกษา , ระดับปฐมวัย , โรงเรียนเอกชน

TITLE	The Relationship between Operational Conditions of Early Childhood Education and Success in Early Childhood Education Management of Private Schools in Nakhon Phanom Province
AUTHOR	Maytee Inala
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Sikan Pienthanyakorn Asst. Prof. Dr. Vjitttra Vonganusith
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2019

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine the relationship between the operational conditions and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province. The sample, obtained using multistage random sampling, consisted of 31 administrators and 70 early childhood teachers in private schools in Nakhon Phanom province, yielding a total of 101 participants, in the first semester of academic year 2018. The research instruments were two sets of five-point rating scale questionnaires, including a questionnaire concerning the operational conditions and a questionnaire on the success of early childhood education management. The results from the quality assessment indicated that the discriminative power of the questionnaires ranged from 0.320 to 0.786, and 0.447 to 0.752, respectively, with the reliability of 0.868 and 0.880, respectively. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test for Independent Samples, F-test (One-Way ANOVA), and Pearson Product-Moment Correlation.

The findings were as follows:

1. The operational conditions of educational management and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province, as a whole were at a high level.
2. The operational conditions of educational management and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon

Phanom province as perceived by administrators and early childhood teachers, as a whole and each aspect were not different.

3. The operational conditions of educational management and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province as perceived by administrators and early childhood teachers from different types of school program provision, as a whole were not different.

4. The operational conditions of educational management and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province as perceived by administrators and early childhood teachers with different work experience, as a whole were not different.

5. The relationship between the operational conditions of educational management and the success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province, as a whole were positive.

6. The development guidelines for improving the level of success of early childhood education management of private schools in Nakhon Phanom province involved two aspects: the creation of early childhood education curriculum and a conducive learning environment.

Keywords : Educational Management, Early Childhood Education, Private Schools.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560	13
การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	41
ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย	44
บริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
งานวิจัยในประเทศ	62
งานวิจัยต่างประเทศ	68
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	71
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม	71
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	71

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ขั้นตอนที่ 2 แนวทางการยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม	78
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ลำดับการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	111
ความมุ่งหมายของการวิจัย	111
สมมติฐานของการวิจัย	112
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	113
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	114
การวิเคราะห์ข้อมูล	114
สรุปผลการวิจัย	115
การอภิปรายผลการวิจัย	117
ข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	133

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย	137
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	157
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือ	171
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อหาแนวทางพัฒนา	179
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการวิจัย	183
ประวัติย่อของผู้วิจัย	191

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูปฐมวัยของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม 72
2	แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 84
3	แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน 85
4	แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยรวมและรายข้อ 86
5	แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยรวมและรายข้อ 87
6	แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง โดยรวมและรายข้อ 89
7	แสดงระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน 90
8	แสดงระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ เด็กโดยรวมและรายข้อ 91
9	แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนใน จังหวัดนครพนม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของ เด็กโดยรวมและรายด้าน 92

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10	<p>แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน 93</p>
11	<p>แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมและรายข้อ 94</p>
12	<p>แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก โดยรวมและรายข้อ 95</p>
13	<p>แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน 96</p>
14	<p>แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน 97</p>
15	<p>แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฐมวัย จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน 98</p>
16	<p>แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฐมวัย จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน 99</p>

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17	แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน 100
18	แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน 101
19	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษา และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม 103
20	แสดงค่าเฉลี่ยระดับสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของระดับความสำเร็จในการ จัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เพื่อหาแนวทางยกระดับความสำเร็จ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม... 105
21	การหาค่าความเที่ยงตรงแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ จัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม 173
22	การหาค่าความเที่ยงตรงแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จใน การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม 174
23	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient) การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม 176

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
2 ภาพสัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานคณะกรรมการ บริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	187
3 ภาพสัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล กรรมการบริหาร หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	187
4 ภาพสัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ กรรมการบริหาร หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	188
5 ภาพสัมภาษณ์ นางวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1	188
6 ภาพสัมภาษณ์ นางสาวณีย์ ศรีธรรมย์ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม	189
7 ภาพสัมภาษณ์ นางสาววรินทร์กุล อาภาพลสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนตงเจีย จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	189
8 ภาพสัมภาษณ์ นางกิงกาญจน์ พลเยี่ยม ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลกิงกาญจน์นาแก จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	190
9 ภาพสัมภาษณ์ นางนัยนา ฉายวงศ์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม	190
10 ภาพสัมภาษณ์ นางพัชรี จักรชุม ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม	191

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า รวดเร็วและดีมาน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ แต่ในบรรดาปัจจัยที่สำคัญเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าปัจจัยทางด้าน “ทรัพยากรมนุษย์” (Human Resources) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งการพัฒนาประเทศ การที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิ โดยเฉพาะในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาทั้งปวง เด็กปฐมวัยจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าหากได้รับการพัฒนารอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมจะสร้างเสริมให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ (ปัทมา คุณเวทย์วิริยะ, 2548, หน้า 1) และเป็นที่ยอมรับเช่นกันว่า สิ่งที่จะต้องริเริ่มบุกเบิก และเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศดีมีคุณภาพ ต้องผ่านกระบวนการหรือเครื่องมือสำคัญก็คือ การศึกษา (Education) โดยการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จนั้นควรเริ่มจากระดับปฐมวัย เพราะเป็นการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมให้กับเด็กอายุ 2 - 6 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เด็กมีการพัฒนาทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์อย่างรวดเร็วที่สุด และพัฒนาได้สูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 5)

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาก่อนภาคบังคับที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในอันที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัย ได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยซึ่งหมายถึงเด็กที่มีอายุระหว่าง 0 - 6 ขวบนั้น เป็นวัยที่มีการพัฒนาของพัฒนาการทุกด้าน เจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด โดยเฉพาะในระบบประสาทและสมองซึ่งเจริญเติบโตถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ เป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่เมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั่วไปต่างเชื่อว่า ประสบการณ์ที่เด็กปฐมวัยได้รับ เป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาการทุกด้านต่อเนื่องไปจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การวางรากฐานให้กับเด็กปฐมวัยจึงเท่ากับเป็นการเตรียมและสร้างพลเมืองที่ดีมีคุณภาพให้กับประเทศชาตินั่นเอง กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยคือการสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้เจริญเติบโตถึงขีดสุดของศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้

ชีวิต โดยคุณสมบัตินี่มุ่งสร้างเสริม คือ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มคุณธรรมจริยธรรม วิถีชีวิตไทย สิ่งแวดล้อม และค่านิยม ความเสมอภาค ดังนั้น การจัดการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นการวางรากฐานเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์อีกทั้งยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจัดการศึกษาของมนุษย์

ในประเทศไทย ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศมาตั้งแต่จัดเริ่มต้นแห่งวิวัฒนาการของการศึกษาไทย ภายในช่วงเวลาที่ผ่านมากการศึกษาเอกชนได้รับความนิยมและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในทุกระดับ การศึกษาเอกชนจึงได้รับยอมรับว่ามีบทบาทสำคัญในการช่วยจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของเอกชนและความจำเป็นในการพัฒนาประเทศในแง่ที่เป็นการเพิ่มโอกาสและทางเลือกของการรับการศึกษาทดแทนส่วนที่รัฐจัดได้ไม่เพียงพอ รวมทั้งมีบทบาทในการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และการสงเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะวิกฤตของประเทศในแง่ความจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560, หน้า 2)

การจัดการศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพซึ่งแสดงว่าประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษาและบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เป็นผู้มีความสำคัญ ควรที่จะส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก และให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ มีการพัฒนาเด็ก โดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย มีการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก และประสานความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัว และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ศตพร ทัฬหณะ, จรัส อติวิทยากรณ์ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2556, หน้า 291)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวไว้ในข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ของโรงเรียน ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง จะต้องมีส่วนร่วมกันโดยตรงในการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย ประกอบกันกับการจัดทำหลักสูตรที่ดีของสถานศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีต่าง ๆ ในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยของแต่ละโรงเรียนล้วนมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จของการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานของครู และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลมาใช้

ในการพิจารณาหาแนวทางในการจัดการศึกษาที่ช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้

1. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. แนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัย

3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

6. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก

2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ความสำคัญของการวิจัย

จากผลการศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดนครพนม คาดว่าจะได้ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโรงเรียนเอกชนที่บริหารจัดการศึกษาปฐมวัย ว่าการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จต่อสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และส่งเสริมมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติเพื่อคุณภาพชีวิตเด็กให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นถึงการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน
2. ผลการศึกษาจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาเอกชน
3. สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้บริหารและครูในหน่วยงานได้เข้าใจแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้คือ

1.1 การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 36 - 86)

1.1.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.1.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

1.1.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.2 ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด

นครพนม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 9 - 10) ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

1.2.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

1.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

1.2.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

2.1.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

2.1.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครพนม ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 125 คน จาก 21 โรงเรียน โดยมี ผู้บริหาร จำนวน 31 คน และครูปฐมวัย 94 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 101 คน จาก 21 โรงเรียน โดยมีผู้บริหาร จำนวน 31 คน และครูปฐมวัย 70 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของเคร์จซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด 2557, หน้า 43) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพของบุคคล แบ่งเป็น

3.1.1.1 ผู้บริหาร

3.1.1.2 ครูปฐมวัย

3.1.2 ลักษณะการเปิดสอน

3.1.2.1 อนุบาลอย่างเดียว

3.1.2.2 อนุบาลและชั้นที่สูงกว่า

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ระหว่าง 10 - 20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 การดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

3.2.1.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

ประสิทธิผล

3.2.1.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

3.2.1.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.2.2 ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่

3.2.2.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

3.2.2.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

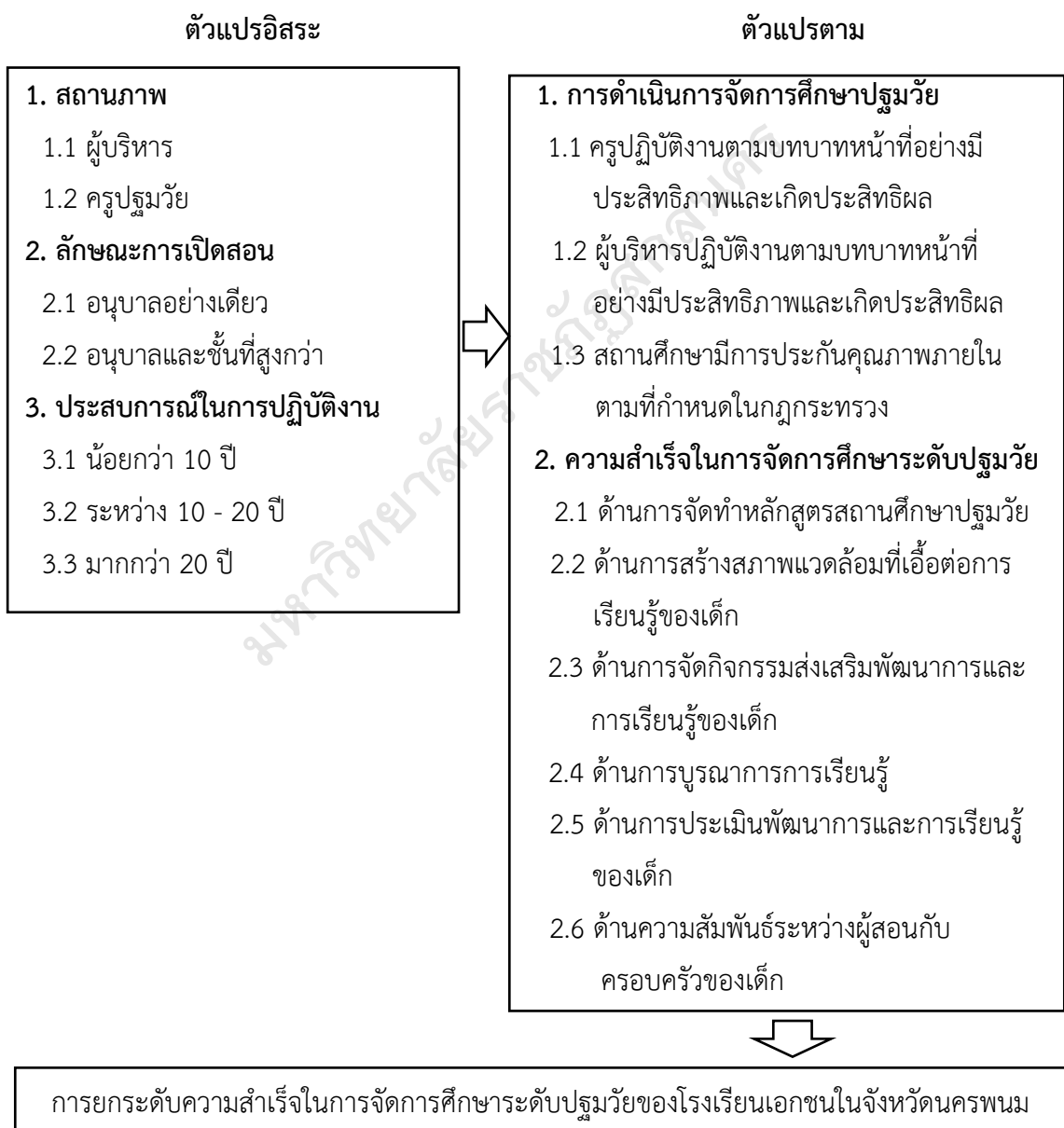
3.2.2.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ใช้กรอบตาม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 9 - 10) และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ใช้กรอบตาม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 36 - 86) มีกรอบแนวคิดดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ทั้งที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาหรือชั้นที่สูงกว่าในจังหวัดนครพนม
2. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 2 - 6 ปี ตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม
4. สถานภาพ หมายถึง สถานะของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ประจำปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วย
 - 4.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัย หรือดำรงตำแหน่งรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการ
 - 4.2 ครูปฐมวัย หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
5. ลักษณะการเปิดสอน หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนครพนม แบ่งเป็น
 - 5.1 เปิดสอนระดับอนุบาลอย่างเดียว
 - 5.2 เปิดสอนระดับอนุบาลและเปิดสอนระดับชั้นที่สูงกว่า
6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ได้รับการปฏิบัติงานเป็นครูสอนระดับปฐมวัย หรือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม แบ่งเป็น
 - 6.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนน้อยกว่า 10 ปี
 - 6.2 ระหว่าง 10 - 20 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนระหว่าง 10 - 20 ปี
 - 6.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปี
7. การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดนครพนมเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่

7.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หมายถึง ครูปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิทยฐานะตำแหน่งด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเทการสอนอย่างเต็มเวลาและเต็มความสามารถ

7.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หมายถึง ผู้บริหารเข้าใจปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย มีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำและความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย บริหารงานด้วยหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม และใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ จนสามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีประสิทธิภาพโดยการแนะนำให้คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่ในการจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา

7.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หมายถึง โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยที่การดำเนินงานของสถานศึกษาต้องครอบคลุมมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวง

8. ความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นของการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือมาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ประกอบด้วย

8.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยหลักสูตรต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิเศษได้รับการพัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรม และภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน

8.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การที่โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลายไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มีของเล่นที่

หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม

8.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กโดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ และกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่ายโดยผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง เพื่อจะได้วางแผน สร้างสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้สอนต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุง ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะกับเด็ก และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

8.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ทักษะและเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตรประจำวันได้ด้วยตนเอง

8.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การประเมินการเปลี่ยนแปลงของเด็กปฐมวัยโดยยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ โดยสังเกตและประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก ว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก จากข้อมูลเชิงบรรยาย จากการรวบรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของเด็ก ตลอดจนการที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงานสามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการจัดทำไตรังตรงสารนิเทศน์จะช่วยให้ผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้อีกด้วย

8.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก หมายถึง การที่ครู ตลอดจน พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็ก และทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

9. บูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ครูจัดกิจกรรมโดยการนำเอาศาสตร์การเรียนรู้หลายศาสตร์เข้ามารวมกันในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และมีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในช่วงปฐมวัย

10. พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างและคุณภาพของอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย ที่ทำให้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสามารถเพิ่มทักษะใหม่ ๆ และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในบริบทต่าง ๆ

11. แนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม หมายถึง การหาวิธีการที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยประสบความสำเร็จมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยนำความสำเร็จในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาพิจารณาหาวิธีการพัฒนา แล้วนำวิธีการดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน แล้วนำผลการสัมภาษณ์นำมาเสนอเป็นความเรียง (Content Analysis) เป็นข้อสารสนเทศสำหรับผู้เกี่ยวข้องต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ การศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครพนมโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
2. การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย
3. ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
4. บริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

กระทรวงศึกษาธิการ (2560, หน้า 2 - 45) ได้นำเสนอรายละเอียดของหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ดังต่อไปนี้

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็น องค์กรวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและ พัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็ก อาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และ ประเทศชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตาม อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการ อบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเอง ตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพโดยมี หลักการดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และ วัฒนธรรมไทย
3. ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นอย่างมี ความหมายและมีกิจกรรมที่หลากหลาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนที่เพียงพอ
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต และสามารถปฏิบัติตน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
5. สร้างความรู้ ความเข้าใจและประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก ระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย

ในการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยมีแนวคิดของนักปรัชญาการศึกษา นักจิตวิทยา ทฤษฎีพัฒนาการด้านต่าง ๆ และทฤษฎีการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบันได้มีการ นำเอาทฤษฎีแนวปรัชญาต่าง ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการบริหารการศึกษา ปฐมวัยให้มีศักยภาพและนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน โดยนำแนวคิดของปรัชญาต่าง ๆ มาจัด กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความพร้อมและมนุษย์ที่สมบูรณ์ในอนาคต โดยอาศัยแนวคิดของปรัชญาและนักจิตวิทยาทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดของนักปรัชญาการศึกษา

เยวพา เดเซคูปต์ (2542, หน้า 16 - 20) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสมัยเริ่มแรกนั้นจะเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นประสบการณ์ความพร้อมและการเลี้ยงดูโดย พลาโต (Plato) เป็นต้นกำเนิดของนักปรัชญา กลุ่มกรรมพันธุ์ (Nativist) มากกว่าสิ่งแวดล้อมและเหตุผลนิยม (Rationalism) พลาโตเชื่อว่าความรู้เกิดจากการคิดนึกภายใน (Introspection) การไตร่ตรองวิเคราะห์ด้วยตนเอง (Self Analysis) ส่วน อริสโตเติล (Aristotle) เป็นบิดาของทฤษฎีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง (Law of Association) อริสโตเติลเชื่อว่าความรู้เกิดจากประสบการณ์ (Empirical Information) เป็นพื้นฐานของความรู้และความรู้เกิดจากผลของประสาทสัมผัส (Sensory Experience) อริสโตเติลยังมีแนวคิดว่าควรให้บ้านและโรงเรียนมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตร เขาเชื่อว่าเด็กอายุก่อน 7 ปี ควรได้รับการดูแลที่บ้านโดยแม่และพยาบาล หลังจากนั้นในศตวรรษต่อมาได้เกิดนักปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษามากขึ้น ตามลำดับดังนี้

1. จอห์น อมอส คอมมิวนิอุส (John Amos Comenius) ได้แสดงแนวคิดว่าการเรียนรู้ของเด็กจะต้องพัฒนาไปพร้อมกับด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ผ่านการเล่นและการลงมือปฏิบัติจริง กล่าวว่าแนวคิดของคอมมิวนิอุสกลายเป็นพื้นฐานแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ นักการศึกษาที่สำคัญที่รู้จักกันดีในความคิดที่ว่า การเรียนรู้โดยการปฏิบัติ คือ การเรียนรู้ที่แท้จริง (Learning by Doing)

2. ฌองฌาคส์ รูสโซ (Jean Jacques Rousseau) เป็นต้นกำเนิดจิตวิทยาเด็ก เขาชี้ให้เห็นว่าพัฒนาการของเด็กมี 4 ขั้นตอน รูสโซเน้นการจัดการการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ควรคำนึงถึงธรรมชาติของตัวเด็กและการจัดการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเด็กจากประสบการณ์โดยตรงจากของจริง

3. โยฮัน ไฮน์ริช เปสตาลอซซี (Johnn Heinrich Pestalozzi) เปสตาลอซซีได้นำพื้นฐานทางความคิดจากรูสโซ มาใช้ในการเรียนการสอน เปสตาลอซซีเชื่อว่าเด็กทุกคนมีความสามารถและมีความแตกต่างกันส่วนบุคคลในเรื่องความสนใจความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ จึงทำให้เปสตาลอซซีเกิดแนวความคิดทางการศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อม ควรพัฒนาด้านร่างกายและสติปัญญาการเรียนรู้จะต้องเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้จากของจริงและความแตกต่างของบุคคลเน้นวิธีการสอนแบบเตรียมความพร้อมและการเรียนรู้จากรูปธรรม

4. เฟดเดอริค โฟรเบล (Friedrich Froebel) ได้รับยกย่องเป็นบิดาของอนุบาลศึกษาผู้คิดค้นเรื่องชุดของขั้ว 20 ชิ้น สำหรับเด็กอนุบาล โฟรเบลยังได้นำแนวคิดของคอมมิวนิอุส มาปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเชื่อว่าครูจะส่งเสริมพัฒนาการตามธรรมชาติของเด็กจะทำ

ให้เจริญขึ้นด้วยการกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีโดยใช้การเล่นเป็นการเรียนรู้ของเด็กจากประสบการณ์และการเล่นยังเป็นการทำงานและการเรียนรู้ของเด็ก

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี

กระทรวงศึกษาธิการ (2560, หน้า 5 - 6) กำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ดังนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขภาพดี
2. สุขภาพจิตดีและความสุข
3. มีทักษะชีวิตและสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัว และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
4. มีทักษะการใช้ภาษาสื่อสาร และสนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย
 - 1.1 ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี
 - 1.2 ใช้อวัยวะของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์กัน
2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย

3. พัฒนาการสังคม

- 3.1 รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
- 3.2 ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

- 4.1 สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
- 4.2 สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี

กระทรวงศึกษาธิการ (2560, หน้า 26 - 45) ได้กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี ในหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพและมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
2. สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดี
3. มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
4. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน 12 มาตรฐานประกอบด้วย

1. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ 2 กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย 3 มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ 4 ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 5 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

3. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ 7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 10 มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 12 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3 ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย เวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 180 วันต่อ 1 ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมงโดยสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสถาบันพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ ให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

1.1.1 การใช้กล้ามเนื้อใหญ่

1.1.1.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่

1.1.1.2 การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่

1.1.1.3 การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์

1.1.1.4 การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้

กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ

1.1.1.5 การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ

1.1.2 การใช้กล้ามเนื้อเล็ก

1.1.2.1 การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างจากแท่งไม้บล็อก

1.1.2.2 การเขียนภาพและการเล่นกับสี

1.1.2.3 การปั้น

1.1.2.4 การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยเศษวัสดุ

1.1.2.5 การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ

และการร้อยวัสดุ

1.1.3 การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว

1.1.3.1 การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตร

ประจำวัน

1.1.4 การรักษาความปลอดภัย

1.1.4.1 การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน

1.1.4.2 การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ เกี่ยวกับการป้องกัน

และรักษาความปลอดภัย

1.1.4.3 การเล่นเกมเล่นอย่างปลอดภัย

1.1.4.4 การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ

1.1.5 การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง

1.1.5.1 การเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมตนเองไปในทิศทางระดับ

และพื้นที่

1.1.5.2 การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

1.2 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรีย์ภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 สุนทรีย์ภาพดนตรี

1.2.1.1 การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดงปฏิกิริยา

โต้ตอบเสียงดนตรี

1.2.1.2 การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี

1.2.1.3 การเล่นเกมบทบาทสมมติ

1.2.1.4 การทำกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ

1.2.1.5 การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม

1.2.2 การเล่น

1.2.2.1 การเล่นอิสระ

1.2.2.2 การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่

1.2.2.3 การเล่นตามมุมประสบการณ์

1.2.2.4 การเล่นนอกห้องเรียน

1.2.3 คุณธรรม จริยธรรม

1.2.3.1 การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ

1.2.3.2 การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม

- 1.2.3.3 การร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงจริยธรรม
- 1.2.4 การแสดงออกทางอารมณ์
 - 1.2.4.1 การสะท้อนความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น
 - 1.2.4.2 การเล่นบทบาทสมมติ
 - 1.2.4.3 การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี
 - 1.2.4.4 การร้องเพลง
 - 1.2.4.5 การทำงานศิลปะ
- 1.2.5 การมีอัตลักษณ์เฉพาะตนและเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ
 - 1.2.5.1 การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของตนเอง
- 1.2.6 การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
 - 1.2.6.1 การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลือปกป้องเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ
- 1.3 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ
 - 1.3.1 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน
 - 1.3.1.1 การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน
 - 1.3.1.2 การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 1.3.2 การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.3.2.1 การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
 - 1.3.2.2 การทำงานศิลปะที่ใช้วัสดุหรือสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่
 - 1.3.2.3 การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้
 - 1.3.2.4 การเลี้ยงสัตว์
 - 1.3.2.5 การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน
 - 1.3.3 การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและความเป็นไทย

คนไทย

ประเพณีไทย

สังคม

1.3.3.1 การเล่นเกมบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็น

1.3.3.2 การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและ

1.3.3.3 การประกอบอาหารไทย

1.3.3.4 การศึกษานอกสถานที่

1.3.3.5 การละเล่นพื้นบ้านของไทย

1.3.4 การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วม และบทบาทสมาชิกของ

1.3.4.1 การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน

1.3.4.2 การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน

1.3.4.3 การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ

1.3.4.4 การดูแลห้องเรียนร่วมกัน

1.3.4.5 การร่วมกิจกรรมวันสำคัญ

1.3.5 การเล่นเกมแบบร่วมมือร่วมใจ

1.3.5.1 การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

1.3.5.2 การเล่นเกมและทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3.5.3 การทำศิลปะแบบร่วมมือ

1.3.6 การแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.3.6.1 การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา

1.3.6.2 การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

1.3.7 การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.3.7.1 การเล่นเกมหรือ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

1.4 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการ

สนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลและ

สื่อต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา

จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผล และการคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่ง

ต่าง ๆ รอบตัวและมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในระดับที่

สูงขึ้นต่อไป

- 1.4.1 การใช้ภาษา
- 1.4.1.1 การฟังเสียงต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม
- 1.4.1.2 การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ
- 1.4.1.3 การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรองหรือ
เรื่องราวต่าง ๆ
- 1.4.1.4 การแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ
- 1.4.1.5 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือ
พูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
- 1.4.1.6 การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และ
ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.1.7 การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำ
ต่าง ๆ
- 1.4.1.8 การрожหะที่เหมาะสมในการพูด
- 1.4.1.9 การพูดเรียงลำดับเพื่อใช้ในการสื่อสาร
- 1.4.1.10 การอ่านหนังสือภาพ นิทาน หลากหลายประเภท/
รูปแบบ
- 1.4.1.11 การอ่านอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดย
มีผู้ชี้แนะ
- 1.4.1.12 การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง
- 1.4.1.13 การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ
- 1.4.1.14 การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัด
จากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง
- 1.4.1.15 การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย
- 1.4.1.16 การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำผ่านการอ่านหรือ
เขียนของผู้ใหญ่
- 1.4.1.17 การคาดเดาคำ วลี หรือประโยค ที่มีโครงสร้างซ้ำ ๆ
กัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง
- 1.4.1.18 การเล่นเกมทางภาษา
- 1.4.1.19 การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง
- 1.4.1.20 การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ

1.4.1.21 การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย

1.4.2 การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและ
แก้ปัญหา

1.4.2.1 การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง
และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม

1.4.2.2 การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน

1.4.2.3 การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของ
สิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ

1.4.2.4 การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุม
ฉาก ทรงกระบอก กรวย

1.4.2.5 การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ
ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง

1.4.2.6 การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการ
แยกชิ้นส่วน

1.4.2.7 การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป

1.4.2.8 การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ใน

ชีวิตประจำวัน

1.4.2.9 การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่าง ๆ

1.4.2.10 การรวมและการแยกสิ่งต่าง ๆ

1.4.2.11 การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ

1.4.2.12 การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่
ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน

1.4.2.13 การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่ง
ต่าง ๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูงน้ำหนักร ปริมาตร

1.4.2.14 การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตาม

ช่วงเวลา

1.4.2.15 การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ใน

ชีวิตประจำวัน

- 1.4.2.16 การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นใน
เหตุการณ์หรือการกระทำ
- 1.4.2.17 การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมี
เหตุผล
- 1.4.2.18 การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมี
เหตุผล
- 1.4.2.19 การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา
- 1.4.3 จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
- 1.4.3.1 การรับรู้ และแสดงความคิดความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ
ของเล่น และชิ้นงาน
- 1.4.3.2 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทาง การ
เคลื่อนไหว และศิลปะ
- 1.4.3.3 การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่
หลากหลาย
- 1.4.4 เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้
- 1.4.4.1 การสำรวจสิ่งต่าง ๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว
- 1.4.4.2 การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ
- 1.4.4.3 การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัย
ต่าง ๆ
- 1.4.4.4 การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูล
จากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และแผนภูมิอย่างง่าย

2. สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระการเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ครูสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จัก อวัยวะต่าง ๆ วิธีระมัดระวังร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองจากผู้อื่นและภัยใกล้ตัว รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพังหรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อนการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรมจริยธรรม

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยและการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

2.3 ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวันสิ่งแวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุข

2.4 สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ปลอดภัยและรักษาสิ่งแวดล้อม

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะบูรณาการผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรงอย่างหลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชาโดยมีหลักการ และแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์

- 1.1 จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้หลากหลาย เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างสมดุลและต่อเนื่อง
- 1.2 เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 1.3 จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก
- 1.4 จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ พร้อมทั้งนำผลการประเมินมาพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง
- 1.5 ให้พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2. แนวทางการจัดประสบการณ์

- 2.1 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและการทำงานของสมองที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 2.2 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 2.3 จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรมทักษะและสาระการเรียนรู้
- 2.4 จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำและนำเสนอความคิดโดยครูหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
- 2.5 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นกับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่าง ๆ กัน
- 2.6 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก

2.7 จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.8 จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่ตีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

2.9 จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็ก และการวิจัยในชั้นเรียน

2.10 จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อแหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

3. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็ก อายุ 3 - 6 ปีบริบูรณ์ สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบเป็นการช่วยให้ครูผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์ทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

3.1 หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

1. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวันแต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

วัย 3 - 4 ปี มีความสนใจช่วงสั้นประมาณ 8 - 12 นาที

วัย 4 - 5 ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ 12 - 15 นาที

วัย 5 - 6 ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ 15 - 20 นาที

2. กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

3. กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักเลือกตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 40 - 60 นาที

4. กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและครูผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลัง และไม่ใช้กำลังจัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

3.2 ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ดังต่อไปนี้

3.2.1 การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง

การทรงตัว ความยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่าง ๆ และจังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม ปีนป่าย เล่นอิสระ เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

3.2.2 การพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก กล้ามเนื้อมือ-นิ้วมือการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและระบบประสาท ตามมือได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องสัมผัส เล่นเกม การศึกษา ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับช้อนส้อม และใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

3.2.3 การพัฒนาการอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจ เลือก ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

3.2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันมีนิสัยรักการทำงาน ระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น โดยรวมทั้ง ระมัดระวังอันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

3.2.5 การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ และคิดเชิงเหตุผลทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ศึกษาสถานประกอบการที่เล่นเกมการศึกษา ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมทั้งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่และรายบุคคล

3.2.6 การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

3.2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ดนตรี การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็ก อายุ 3 - 6 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อตนเอง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการเด็กต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ ให้นำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาพิจารณาปรับปรุงวางแผน การจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก ดังนี้

1. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ
2. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
3. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
4. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ

5. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 3 - 6 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนากับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับปฐมวัย แต่ละแห่งวางแผน หรือกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กบรรลุมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กำหนด สถานศึกษาต้องคำนึงถึงวิสัยทัศน์ จุดเน้น ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพบริบทและความต้องการของชุมชน มาออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. จุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา บนพื้นฐานหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยสถานศึกษาต้องเชื่อมโยงมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และสะท้อนให้เห็นหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เช่น การประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้สอนปฐมวัย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2. การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาจะต้องสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การสร้างหลักสูตรสถานศึกษาควรดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และเอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน สภาพต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา จุดเด่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

2.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนดปรัชญาการศึกษา วิสัยทัศน์ ภารกิจหรือพันธกิจ เป้าหมาย มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ โดยโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี เพื่อกำหนดประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ในแต่ละช่วงอายุ ระยะเวลาเรียน การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ และการบริหาร

จัดการหลักสูตร ซึ่งสถานศึกษาอาจกำหนดโครงสร้างหลักสูตรได้ตามความเหมาะสม และความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

2.3 ประเมินหลักสูตรของสถานศึกษาปฐมวัย แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตรหลังจากที่ได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้ใช้หลักสูตร ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ การประเมินระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า หลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และการประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุ เพื่อสรุปผลว่า หลักสูตรที่จัดทำควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1 - 3 ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เวลาเรียนสำหรับเด็กจะขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 180 วันต่อ 1 ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญ เป็นแนวทางสำหรับผู้สอน นำไปใช้ในการออกแบบการจัดประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย สุขนิสัย และการรักษาความปลอดภัย ดังนี้

ด้านร่างกาย	ประสบการณ์สำคัญ
1.1.1 การใช้กล้ามเนื้อใหญ่	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ 2. การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ 3. การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์ 4. การเคลื่อนไหวที่ใช้การประสานสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ในการขว้าง การจับ การโยน การเตะ 5. การเล่นเครื่องเล่นสนามอย่างอิสระ
1.1.2 การใช้กล้ามเนื้อเล็ก	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสและการสร้างสิ่งต่าง ๆ จากแท่งไม้ บล็อก 2. การเขียนภาพและการเล่นกับสี 3. การปั้น 4. การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยเศษวัสดุ 5. การหยิบจับ การใช้กรรไกร การฉีก การตัด การปะ และการร้อยวัสดุ
1.1.3 การรักษาสุขภาพอนามัย	การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขอนามัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน
1.1.4 การรักษาความปลอดภัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติตนให้ปลอดภัยในกิจวัตรประจำวัน 2. การฟังนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความปลอดภัย 3. การเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัย 4. การเล่นเกมบทบาทสมมติเหตุการณ์ต่าง ๆ
1.1.5 การตระหนักรู้เกี่ยวกับร่างกายตนเอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเคลื่อนไหวโดยควบคุมตนเองไปในทิศทาง ระดับ และพื้นที่ร่างกายตนเอง 2. การเคลื่อนไหวข้ามสิ่งกีดขวาง

1.2 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ
 เป็นการสนับสนุนให้เด็ก ได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่เหมาะสมกับวัย
 ตระหนักถึงลักษณะพิเศษเฉพาะที่เป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส
 การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สุขุทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และ
 ความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

ด้านอารมณ์จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ
1.2.1 สุขุทรียภาพ ดนตรี	<ol style="list-style-type: none"> 1. การฟังเพลง การร้องเพลง และการแสดง ปฏิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี 2. การเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ 3. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี 4. การเล่นเกมบทบาทสมมติ 5. การทำกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ 6. การสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
1.2.2 การเล่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเล่นอิสระ 2. การเล่นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ 3. การเล่นตามมุมประสบการณ์/มุมเล่น ต่าง ๆ 4. การเล่นนอกห้องเรียน
1.2.3 คุณธรรม จริยธรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ 2. การฟังนิทานเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม 3. การร่วมสนทนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เห็นเชิงจริยธรรม
1.2.4 การแสดงออกทางอารมณ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. การพูดสะท้อนความรู้สึกของตนเองและ ผู้อื่น 2. การเล่นเกมบทบาทสมมติ 3. การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี 4. การร้องเพลง 5. การทำงานศิลปะ

ด้านอารมณ์จิตใจ	ประสบการณ์สำคัญ
1.2.5 การมีอัตลักษณ์เฉพาะตน	การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของตนเอง
1.2.6 การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	การแสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นมีความสุข เห็นใจเมื่อผู้อื่นเศร้าหรือเสียใจ และการช่วยเหลืออุปถัมภ์เมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ

1.3 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น ฯลฯ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อแย้งต่าง ๆ ดังนี้

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
1.3.1 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน 2. การปฏิบัติตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
1.3.2 การดูแลรักษาธรรมชาติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งภายใน 2. การใช้วัสดุและสิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า 3. การทำงานศิลปะที่นำวัสดุหรือสิ่งของเครื่องใช้ที่ชำรุดมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ 4. การเพาะปลูกและดูแลต้นไม้ 5. การเลี้ยงสัตว์ 6. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน
1.3.3 การปฏิบัติตามวัฒนธรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเล่นบทบาทสมมุติการปฏิบัติตนในความเป็นคนไทยท้องถิ่นและความเป็นไทย 2. การประกอบอาหารไทย 3. การศึกษานอกสถานที่

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
	4. การปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยและประเพณีไทย
1.3.4 การมีปฏิสัมพันธ์ มีวินัย มีส่วนร่วมและบทบาทสมาชิกของสังคม	1. การร่วมกำหนดข้อตกลงของห้องเรียน 2. การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของห้องเรียน 3. สมาชิกของสังคม 4. การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ
1.3.5 การเล่นและทำงานแบบร่วมมือร่วมใจ	1. การร่วมสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 2. การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น 3. การทำศิลปะแบบร่วมมือ
1.3.6 การแก้ปัญหาความขัดแย้ง	1. การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการแก้ปัญหา 2. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
1.3.7 การยอมรับในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล	การเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

1.4 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้ และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคล และสื่อต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาการใช้ภาษา จินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การคิดเชิงเหตุผล การคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และมีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ต่อไป ดังนี้

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
1.4.1 การใช้ภาษา	1. การฟังเสียงต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม 2. การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ 3. การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่าง ๆ 4. การพูดแสดงความคิด ความรู้สึก และความต้องการ

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
	<ol style="list-style-type: none"> 5. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง 6. การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ 7. การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและการกระทำต่าง ๆ 8. การรจขงหะที่เหมะสมในการพูด 9. การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร 10. การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ 11. การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ 12. การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง 13. การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำและข้อความ 14. การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง 15. การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย 16. การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำ ผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่ 17. การคาดเดาคำ วลี หรือประโยคที่มีโครงสร้างซ้ำ ๆ กัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง 18. การเล่นเกมทางภาษา 19. การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง 20. การเขียนรวมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
	21. การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย 22. การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองอย่างอิสระ
1.4.2 การคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา	1. การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม การตัดสินใจและแก้ปัญหา 2. การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน 3. การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่าง ๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ 4. การเล่นกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยม มุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย 5. การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะและรูปร่าง รูปทรง 6. การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน 7. การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป 8. การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน 9. การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่าง ๆ 10. การรวมและการแยกสิ่งต่าง ๆ 11. การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่าง ๆ 12. การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
	13. การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับ สิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร 14. การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ ตามช่วงเวลา 15. การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ใน ชีวิตประจำวัน 16. การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นใน เหตุการณ์หรือการกระทำ 17. การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้น อย่างมีเหตุผล 18. การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูล อย่างมีเหตุผล 19. การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการ แก้ปัญหา
1.4.3 จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	1. การรับรู้และแสดงความคิด ความรู้สึกผ่านสื่อวัสดุ ของเล่น และชิ้นงานสร้างสรรค์ 2. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว และศิลปะ 3. การสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจาก วัสดุที่หลากหลาย

ด้านสังคม	ประสบการณ์สำคัญ
1.4.4 เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสำรวจสิ่งต่าง ๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว และการแสวงหาความรู้ 2. การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ 3. การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่าง ๆ 4. การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และแผนภูมิอย่างง่าย

2. สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรม ให้เด็กเกิดแนวคิดหลังจากนำสาระที่ควรเรียนรู้นั้น ๆ มาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการและความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญ ทั้งนี้ อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา อวัยวะต่าง ๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดและมีสุขภาพอนามัยที่ดี การรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยของตนเอง รวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย การรู้จักประวัติความเป็นมาของตนเองและครอบครัว การปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและโรงเรียน การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรู้จักแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การกำกับตนเอง การเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองตามลำพัง หรือกับผู้อื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสะท้อน การรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม การแสดงมารยาทที่ดี การมีคุณธรรม จริยธรรม

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับ ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน ศาสนา แหล่งวัฒนธรรมใน

ชุมชน สัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และการปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย หรือแหล่งเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

2.3 ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนการรู้จักเกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรงและพลังงานในชีวิตประจำวัน ที่แวดล้อมเด็ก รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาสาธารณสุขสมบัติ

2.4 สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะสีผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เวลา เงิน ประโยชน์ การใช้งาน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสาร ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน อย่างประหยัด ปลอดภัย และรักษาสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560, หน้า 36 - 86) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.1 ครูเข้าใจปรัชญา หลักการ และธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์

1.2 ครูจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.3 ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก

1.4 ครูผลิตสื่อ ใช้สื่อ และประเมินสื่อ/เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

1.5 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง

1.6 ครูวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กเป็นที่ยอมรับและมีการเผยแพร่

1.7 ครูสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

- 1.8 ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชน
- 1.9 ครูมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย
- 1.10 ครูจัดทำสารนิทัศน์ วิเคราะห์เด็กเป็นรายกลุ่ม รายบุคคล เพื่อใช้

ประโยชน์ในการพัฒนาเด็ก

ตามมาตรฐานนี้สรุปได้ว่า ครูต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยต้องรู้ปรัชญา หลักการ และธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์ มีการทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดทั้งมีการบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก ครูต้องผลิตสื่อ ใช้อสื่อ และประเมินสื่อ/เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง มีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กเป็นที่ยอมรับและมีการเผยแพร่ สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ผู้ปกครอง ครูด้วยกัน และชุมชน ครูต้องมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย และครูต้องจัดทำสารนิทัศน์ วิเคราะห์เด็กเป็นรายกลุ่ม รายบุคคล เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเด็ก

2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

- 2.1 ผู้บริหารเข้าใจปรัชญา และหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย
- 2.2 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย
- 2.3 ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ
- 2.4 ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา
- 2.5 ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
- 2.6 ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา

2.7 เด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารจัดการศึกษา ปฐมวัย

สรุปได้ว่า ผู้บริหารต้องเข้าใจปรัชญา และหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย มีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคติริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย ใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม และใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ตลอดถึงส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา จนได้ทำให้เด็ก ครู ผู้ปกครองและชุมชนพึงพอใจผลการจัดการศึกษาปฐมวัย

3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

- 3.1 กำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา
- 3.2 จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
- 3.3 จัดระบบสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการ
- 3.4 ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานคุณภาพภายในตาม
มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาภาคเรียนละ 1 ครั้ง
- 3.5 นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนา
คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 3.6 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน
สรุปได้ว่า สถานศึกษาต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของ
สถานศึกษา รวมทั้งยังต้องจัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
เอง ซึ่งมุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดระบบสารสนเทศและใช้
สารสนเทศในการบริหารจัดการ และสถานศึกษาต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการ
ดำเนินงานคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาภาคเรียนละ 1 ครั้ง

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, หน้า 9 - 10) ได้นำเสนอว่า ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนมี 6 ด้านดังนี้

1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

1.1 ขั้นตอนการจัดทำหลักสูตร

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยจะต้องสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การจัดทำหลักสูตรควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1.1 สร้างความเข้าใจในเอกสารหลักสูตรและคู่มือหลักสูตร ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน โดยประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร พุทธศักราช 2560 และคู่มือ การศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความสำคัญ ความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันจัดทำและ บริหารจัดการหลักสูตร

1.1.2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ โดยการ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพตัวเด็ก ครอบครัว ความต้องการ ปัญหา จุดเด่น จุดด้อย ตลอดจนนโยบาย วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัด ประชุมหรือศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือแผนกลยุทธ์ของ สถานศึกษา ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเด็ก ผู้ปกครองและชุมชน ฯลฯ

1.1.3 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยมีข้อเสนอแนะเป็น แนวทางจัดทำดังนี้

1.1.3.1 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วยคณะบุคคล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) คณะกรรมการที่ปรึกษา ได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐานศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบงานปฐมวัย ผู้ทรงคุณวุฒิ หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ ได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษา หัวหน้างานปฐมวัย ครูผู้สอนปฐมวัย ตัวแทนครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวแทน ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน หรืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

1.1.3.2 คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
ศึกษาทำความเข้าใจเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช
2560 คู่มือหลักสูตรและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัจจุบัน
ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนนโยบาย จุดเน้น วิสัยทัศน์ อัตลักษณ์ และ
เอกลักษณ์ของสถานศึกษา ตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

1.1.3.3 ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
ตามองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา
- 2) วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย
- 3) จุดหมาย
- 4) มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- 5) ระยะเวลาเรียน
- 6) สารการเรียนรู้รายปี
- 7) การจัดประสบการณ์
- 8) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 9) การประเมินพัฒนาการ
- 10) การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
- 11) การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับ

ประถมศึกษาปีที่ 1

- 12) ภาคผนวก

1.1.4 ตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เมื่อสถานศึกษา
ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเรียบร้อยแล้ว ควรกำหนดให้มีการประเมินก่อน
นำไปใช้ โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้ใช้หลักสูตร ผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการศึกษาปฐมวัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ตรวจสอบองค์ประกอบของหลักสูตรว่าครบถ้วน
ชัดเจน สอดคล้องและมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สนองความต้องการของสถานศึกษาโดยแท้จริง
หรือไม่ มีความเป็นไปได้ ทันเวลาในการนำไปใช้หรือไม่ มีจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องอย่างไร เพื่อ
ตรวจสอบว่าสามารถนำไปใช้ได้ดีหรือควรปรับปรุงแก้ไขเรื่องใด โดยวิธีสนทนากลุ่มหรือใช้
เครื่องมือในการตรวจสอบ เพื่อให้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยมีความเหมาะสมและมีคุณภาพ

1.1.5 ขออนุมัติการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานต้นสังกัด

1.1.6 ประกาศใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูปฐมวัย ผู้ปกครอง ชุมชน วิทยากรและดำเนินการตามบทบาทของตนต่อไป

1.1.7 นำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้ โดยบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้สอนนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้ในการวางแผน และออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กให้บรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุน ส่งเสริม นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.2 การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นกระบวนการเชิงระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาคุณภาพของหลักสูตร การปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยให้เหมาะสมต่อไป ซึ่งแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยประกอบด้วย

1.2.1 การประเมินก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยไปใช้ เป็นการประเมินกระบวนการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ควรดำเนินการดังนี้

1.2.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศจากการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยฉบับเดิม ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรที่ผ่านมา มีผลสำเร็จอะไรบ้าง มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา การประเมินพัฒนาการ นโยบายทางการศึกษาของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ผลการสอบถามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

1.2.1.2 การตรวจสอบคุณภาพของร่างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการประเมินเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้วิธีการสอบถามความ

คิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน องค์กร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะนำไปใช้ในการ ปรับปรุงและแก้ไขเอกสารหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และมีคุณภาพ

1.2.1.3 การประเมินความพร้อมก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการ ประเมินความพร้อมและความพอเพียงด้านปัจจัยหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัย ได้แก่ ด้านบุคลากรมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ มีคุณลักษณะพร้อมที่จะจัดประสบการณ์มา น้อยเพียงใด ด้านเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความพร้อมและพอเพียงต่อ การจัดประสบการณ์หรือไม่ เพื่อการจัดการพัฒนาหรือการจัดซื้อจัดหา ให้ทันต่อการใช้หลักสูตร สถานศึกษาปฐมวัย ประเมินโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม การตรวจสอบรายการ หรือการสอบถาม

1.2.2 การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตร เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรเป็น ระยะ ๆ เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาและ อุปสรรคอย่างไร ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง ประเด็นการประเมิน ได้แก่ วางแผนการ ใช้หลักสูตร การเตรียมความพร้อมและบุคลากร การนิเทศ การฝึกอบรม และพัฒนาครูและ บุคลากรเพิ่มเติมระหว่างการใช้หลักสูตร การจัดปัจจัยและสิ่งสนับสนุนการใช้หลักสูตร ประเด็น การประเมินเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ การจัดกิจกรรมและพฤติกรรม การ จัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน การเลือกและใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ ความรู้ ความสามารถของครูและบุคลากร และประเด็น ประเมินเกี่ยวกับการจัดมุมประสบการณ์ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ระหว่างการอาจใช้วิธีการนิเทศติดตาม การสอบถาม การสนทนากลุ่ม หรือการสังเกต

1.2.3 การประเมินหลังการใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เป็นการ ประเมินหลักสูตรทั้งระบบ หลังจากดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และสรุปผลภาพรวม ของหลักสูตรที่จัดทำว่าบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยหรือไม่ บรรลุมาก น้อยเพียงใด ต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนาส่วนใดบ้าง ปรับปรุงหรือพัฒนาอย่างไร ประเด็นการ ประเมินเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตร ได้แก่ การบรรลุผลตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ทั้ง 12 มาตรฐาน การบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่กำหนดไว้ ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับประสิทธิภาพของหลักสูตร ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ หลักสูตรสถานศึกษาที่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การประเมิน

พัฒนาการ การบริหารจัดการหลักสูตร และการเชื่อมต่อของการศึกษา ประเมินโดยใช้วิธีการ ตรวจสอบรายการ การศึกษาเอกสาร การสอบถาม หรือการสนทนากลุ่ม

2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

แนวคิดเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้าง ประสบการณ์ การพัฒนาความเข้าใจในแนวคิด และความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ นั้น สามารถนำสื่อ เทคโนโลยีและการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มาสนับสนุนและเสริมสร้างการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยได้โดยเป็นตัวกลางและเครื่องมือเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ สื่อ สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นสามารถเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ ของเล่น ตลอดจนเทคนิควิธีการ ที่กำหนดไว้ได้อย่างง่ายและรวดเร็ว ทำให้สิ่งที่เป็นามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมเกิดการ เรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การใช้สื่อการเรียนรู้ต้องปลอดภัยต่อตัวเด็กและเหมาะสม กับวัย วุฒิภาวะ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความชอบและความต้องการของเด็กที่ หลากหลาย ควรมีสื่อที่เป็นสื่อของจริง สื่อธรรมชาติ สื่อที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สื่อสะท้อนวัฒนธรรมสื่อ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุกด้าน ทั้งนี้ สื่อต้องเอื้อให้เด็ก เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า และส่งเสริมการลงมือปฏิบัติจริงของเด็ก โดยการจัดสื่อสำหรับ เด็กปฐมวัยต้องเริ่มต้นจากสื่อของจริง ของจำลอง (3 มิติ) ภาพถ่าย ภาพโครงร่าง (2 มิติ) และ สัญลักษณ์จากรูปธรรมไปสู่นามธรรมตามลำดับ

สำหรับเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อการ ตรวจสอบความต้องการและการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีสำหรับเด็กปฐมวัยสามารถ เป็นอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ของเล่นเด็ก และวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา ในชีวิตประจำวัน การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการใช้กับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี สำหรับเด็กอายุ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ควรใช้กับเด็กอย่างมีจุดมุ่งหมายและใช้เป็นสื่อปฏิสัมพันธ์ จำกัดเวลาในการ ใช้ และมีข้อตกลงในการใช้อย่างเหมาะสมกับวัย โดยใช้เป็นทางเลือกไม่บังคับใช้ และใช้ เทคโนโลยีเพื่อเสริมสื่อหลัก ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ และทางจิตภาพ โดยเป็นการจัดสื่อที่หลากหลายเพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์และสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก พร้อมด้วยการจัดตารางเวลาที่เหมาะสม ในแต่ละวัน รวมทั้งการส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้ โดยมุ่งให้ผู้ใหญ่และเด็กมี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และตอบสนอง ความต้องการรายบุคคล

สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องระบุแนวทางการในการจัดสภาพแวดล้อมโดยควรคำนึงถึงการสร้างบรรยากาศที่ครอบคลุมด้านกายภาพ ซึ่งได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมอย่างไรที่ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็ก โดยสามารถเขียนเป็นแผนผังและคำอธิบายประกอบให้ชัดเจน ส่วนด้านจิตภาพสถานศึกษามีการกำหนดแนวทางอย่างไร ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องสร้างบรรยากาศเพื่อให้เด็กมีความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง ได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับเด็ก

ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องกำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่จะใช้พัฒนาเด็กให้สอดคล้องกับจุดหมาย ครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โดยคำนึงถึงวัย พัฒนาการ และความแตกต่างของเด็ก บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็ก ควรระบุถึงแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน สถานที่สำคัญในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งอธิบายแนวทางการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนได้ถือเป็นหลักปฏิบัติในสถานศึกษา

3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

3.1 การจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดประสบการณ์ในกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กอายุ 3 ปี สามารถนำมาจัดได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร และที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรม ดังนี้

3.1.1 หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวันจะต้องคำนึงถึง อายุ และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงวัย ดังนี้

3.1.1.1 การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน แต่ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เช่น

เด็กวัย 3 - 4 ปี มีความสนใจประมาณ 8 - 12 นาที

เด็กวัย 4 - 5 ปี มีความสนใจประมาณ 12 - 15 นาที

เด็กวัย 5 - 6 ปี มีความสนใจประมาณ 15 - 20 นาที

3.1.1.2 กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

3.1.1.3 กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นอย่างเสรี เพื่อช่วยให้เด็ก
เรียนรู้การเลือก การตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ ใช้เวลาประมาณ
40 - 60 นาที เช่นกิจกรรมการเล่นตามมุม กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

3.1.1.4 กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอก
ห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่ม
ใหญ่ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะ
ได้ไม่เหนื่อยเกินไป

3.1.2 ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน สามารถจัดได้หลายรูปแบบ
ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพชุมชน ที่สำคัญผู้สอน
ต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านดังต่อไปนี้

3.1.2.1 การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นการพัฒนาความแข็งแรง
การทรงตัว การยืดหยุ่น ความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่าง ๆ การประสานสัมพันธ์ และ
จังหวะการเคลื่อนไหวในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่น
เครื่องเล่นสนาม เล่นปีนป่ายอย่างอิสระ และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

3.1.2.2 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของ
กล้ามเนื้อมือ นิ้วมือ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาได้อย่างคล่องแคล่ว โดยจัด
กิจกรรมให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัสฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย การหยิบจับสิ่งของ
และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ซ้อนส้อม สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว

3.1.2.3 การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
เป็นการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัย
รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาท และปฏิบัติตาม
วัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจ
เลือก ได้รับการตรวจสอบตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมอย่าง
ต่อเนื่อง

3.1.2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เป็นการพัฒนาให้เด็กมีลักษณะนิสัย
ที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำ
กิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงานรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งระมัดระวัง

อันตรายจากคนแปลกหน้า ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหารพักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

3.1.2.5 การพัฒนาการคิด เป็นการพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา การคิดรวบยอดและการคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมให้เด็กได้สังเกต จำแนกเปรียบเทียบ สืบเสาะหาความรู้ สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ศึกษาสถานศึกษา เล่นเกมการศึกษา ฝึกแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ฝึกออกแบบและสร้างชิ้นงาน และทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่

3.1.2.6 การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

3.1.2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระ เล่นบทบาทสมมติ เล่นน้ำเล่นทราย เล่นบล็อก และเล่นก่อสร้าง ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยนั้นสามารถจัดได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน

3.1.3 รูปแบบการจัดกิจกรรมประจำวัน

การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงาน ที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน โดยคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้

3.1.3.1 การจัดสัดส่วนของเวลาในแต่ละวันที่เสนอไว้สามารถปรับและยืดหยุ่นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนและสภาพการณ์ โดยยึดหลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

3.1.3.2 การจัดกิจกรรมประจำวันควรจัดเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวันของเด็ก โดยผู้สอนต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กได้ใช้

กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบ จับ วัสดุต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เช่น เด็กอายุ 3 ปี ต้องใช้เวลาในการทำกิจวัตรประจำวันมากและเมื่อเด็กอายุมากขึ้นเวลาที่ทำกิจวัตรประจำวันจะน้อยลงตามลำดับเนื่องจากเด็กช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น

3.1.3.3 การจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง มีการทรงตัวที่ดี มีการยืดหยุ่นและความคล่องแคล่วในการใช้อวัยวะต่าง ๆ ตามจังหวะการเคลื่อนไหวและการประสานสัมพันธ์กัน

3.1.3.4 การจัดกิจกรรมการเล่นอิสระ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เด็กเลือก ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3.1.3.5 การคิดและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เด็กเกิดความคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล มีความสามารถในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

3.1.3.6 กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม เป็นกิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เด็กที่อายุน้อยยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและจะเพิ่มเวลาเมื่อเด็กอายุมากขึ้น เพราะเด็กต้องการเวลาในการเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่นมากขึ้น

3.1.3.7 กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยครูผู้สอน ให้คิดรวบยอดโดยครูผู้สอน จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะหรือความคิดรวบยอดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่น ผู้สอนต้องการให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำ ผู้สอนต้องวางแผนกิจกรรมล่วงหน้า เวลาที่ใช้ในแต่ละวันที่กำหนดไว้ ทั้งนี้มีได้หมายความว่าให้ผู้สอนสอนต่อเนื่อง 45 นาที ใน 1 กิจกรรม ผู้สอนต้องพิจารณาว่าเด็กมีช่วงความสนใจสั้นตามพัฒนาการ จำเป็นต้องจัดแบ่งเวลาเป็นหลายช่วงและในหลากหลายกิจกรรม กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่า 20 นาที

3.1.3.8 การจัดกิจกรรมประจำวันสามารถจัดได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสมของบริบทแต่ละสถานศึกษาและแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย ที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้ต้องให้ครอบคลุมขอบเขตของการจัดกิจกรรมประจำวัน แต่ไม่แบ่งเป็นรายชั่วโมงหรือรายคาบ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และต้องจัดกิจกรรมไม่น้อยกว่าชั่วโมง / 1 วัน

4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาและในมาตรา 24(4) ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา” จอห์น ดิวอี้ ปราชญ์ทางการศึกษาชาวอเมริกาได้อธิบายถึงความจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้มีการสอนแบบ “บูรณาการ” (Integrate curriculum) หรือการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาการต่าง ๆ เข้าด้วยกันโดยไม่เน้นการเรียนเป็นรายวิชาว่าปัญหาอุปสรรค รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษย์นั้น จะผสมผสานกัน มิได้แยกออกเป็นส่วน ๆ ทั้งนี้มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะหลายประการในการเรียนรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาง่าย ๆ หรือซับซ้อนเพียงใดก็ตาม แต่การที่โรงเรียนเน้นการสอนแยกเนื้อหาวิชา จะทำให้การเรียนนั้นไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนเพราะเด็กมองไม่เห็นความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่เป็นไปในชีวิตจริงนอกโรงเรียน ดังนั้นหลักสูตรที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะสอดคล้องกับชีวิตจริงของเด็กมากกว่า โดยจะช่วยให้เด็กเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใฝ่เรียนรู้เนื่องจากเขาสามารถนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดจำนวนเวลาเรียน เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถตลอดจนทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลายก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อมกัน

บรูซซี ศิริมหาสาคร (2545) ได้กล่าวถึง ความหมายของการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) ว่า เป็นการสอนโดยใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลักแล้วสอนเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกลมกลืนเพื่อให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง

การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์ต่าง ๆ ของรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตจริงได้

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning Management) หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม สามารถนำความรู้ทักษะและเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้วยตนเอง

4.2 เหตุผลในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

4.2.1 สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั้นจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ ผสมผสานกันทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ศาสตร์เดียว ๆ มาไม่สามารถนำ ความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะช่วยให้สามารถนำ ความรู้ทักษะจากหลาย ๆ ศาสตร์มาแก้ปัญหาได้กับชีวิตจริง

4.2.2 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยง ความคิดรวบยอด ของศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of learning) ของศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและนำไปใช้จริงได้

4.2.3 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรจึงทำให้ลดเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาบางอย่างลงได้แล้วไปเพิ่มเวลาให้ เนื้อหาใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

4.2.4 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะตอบสนองต่อความสามารถใน หลายๆ ด้านของผู้เรียนช่วยสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ “แบบพหุปัญญา” (Multiple intelligence)

4.2.5 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้าง ความรู้โดยผู้เรียน (Constructivism) ที่กำลังแพร่หลายในปัจจุบัน

4.3 รูปแบบของการบูรณาการ (Model of integration) การจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการที่พบโดยทั่วไปมีอยู่ 4 แบบ

4.3.1 การบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) การเรียนรู้แบบนี้ครูจะนำ เนื้อหาของวิชาต่าง ๆ มาสอดแทรกในรายวิชาของตนเองเป็นการวางแผนการสอนและทำการ สอนโดยครูเพียงคนเดียว

ข้อดี 1) ครูคนเดียวบริหารจัดการทั้งเนื้อหาวิชากิจกรรมการเรียนรู้และเวลา ที่ใช้โดยสะดวก

2) ไม่มีผลกระทบกับครูผู้อื่นและการจัดตารางสอน

ข้อจำกัด 1) ครูคนเดียวอาจไม่มีความชำนาญในเนื้อหาวิชาบางเรื่อง
 ข้อจำกัด 2) เนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดอาจซ้ำซ้อนกับของ
 วิชาอื่น
 ข้อจำกัด 3) ผู้เรียนจะมีภาระงานมากเพราะทุกรายวิชาจะต้อง
 มอบหมายงานให้

4.3.2 การบูรณาการแบบขนาน (Parallel) การเรียนรู้แบบนี้ครูตั้งแต่ 2
 คนขึ้นไปต่างคนต่างสอนวิชาของตนเองแต่จะมาร่วมกันวางแผนตัดสินใจร่วมกันว่าจะจัดแผนการเรียนรู้
 และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมุ่งสอนในหัวเรื่อง (Theme) ความคิดรวบยอด (Concept) และ
 ปัญหา (Problem) เดียวกันในส่วนหนึ่ง

ข้อดี 1) ครูผู้สอนแต่ละคนยังคงบริหารทั้งเนื้อหาวิชา กิจกรรมการ
 เรียนรู้เวลาโดยสะดวก
 ข้อดี 2) ไม่มีผลกระทบกับครูผู้อื่นและการจัดตารางสอน
 ข้อดี 3) เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ลดการซ้ำซ้อนลงช่วยให้เกิดการ
 ทำงานร่วมกัน

ข้อจำกัด 1) ครูยังคงต้องรับภาระเนื้อหาวิชาที่ไม่ชำนาญ
 ข้อจำกัด 2) ผู้เรียนยังมีภาระงานมากเพราะทุกรายวิชาจะต้อง
 มอบหมายงานให้

4.3.3 การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidiscipline) การเรียนรู้แบบ
 นี้คล้ายกับแบบคู่ขนาน ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปต่างคนต่างสอนวิชาของตน จัดกิจกรรมการเรียนรู้
 ของตนเองเป็นส่วนใหญ่มาวางแผนการสอนร่วมกันในการให้งานหรือโครงการที่มีหัวเรื่องแนวคิด
 หรือความคิดรวบยอดและปัญหาเดียวกัน

ข้อดี 1) สนับสนุนการทำงานร่วมกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียนลดความ
 ซ้ำซ้อนของกิจกรรม
 ข้อดี 2) ผู้สอนทุกคนและผู้เรียนมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน
 ข้อดี 3) ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้กับงาน

อาชีพจริง
 ข้อจำกัด 1) มีผลกระทบต่อการจัดตารางสอนและการจัดแผน
 การเรียน

4.3.4 การบูรณาการแบบข้ามวิชา (Transdisciplinary) การเรียนรู้แบบนี้ ผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ จะมาร่วมกันสอนเป็นคณะร่วมกันวางแผน กำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหาเดียวกัน

ข้อดี 1) สนับสนุนการทำงานร่วมกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียนลดความซ้ำซ้อนของกิจกรรม

ข้อดี 2) ผู้สอนทุกคนและผู้เรียนมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน

ข้อดี 3) ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้กับงาน

อาชีพจริง

ข้อจำกัด 1) มีผลกระทบต่อการจัดตารางสอนและการจัดแผน

การเรียน

ข้อจำกัด 2) ผู้สอนต้องควบคุมการเรียนให้ทันตามกำหนด

4.4 ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ว่าเป็นการเชื่อมโยงวิชาหรือศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้นได้แก่

4.4.1 บูรณาการระหว่างความรู้และกระบวนการเรียนรู้ปัจจุบันเนื้อหาความรู้มีมากมายที่จะต้องเรียนรู้หากไม่ใช้วิธีการเรียนรู้ที่ทันสมัยมาใช้จะทำให้เรียนรู้ไม่ทันตามเวลาที่กำหนดได้จึงต้องมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาใช้ เช่น การสอนโดยวิธีการบอกเล่าท่องจำจะทำให้ได้ปริมาณความรู้หรือเนื้อหาสาระไม่เพียงพอกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ จึงต้องเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่เหมาะสม

4.4.2 บูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้และทางจิตใจการเรียนรู้ที่ดีนั้น ผู้เรียนต้องมีความอยากรู้อยากเรียนด้วย ดังนั้นการให้ความสำคัญแก่เจตคติ ค่านิยมความสนใจ และสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ก่อให้เกิดความซาบซึ้งก่อนลงมือศึกษา ซึ่งเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4.4.3 บูรณาการระหว่างความรู้และการกระทำการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติได้นั้นถือเป็นการดีมากดังนั้นการให้ความสำคัญระหว่างองค์ความรู้ที่ศึกษากับการนำไปปฏิบัติจริงโดยนำความรู้ไปแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง

4.4.4 บูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนรู้ในโรงเรียนและชีวิตประจำวัน การตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตเมื่อผ่านการเรียนรู้แล้วต้องมีความหมายและคุณค่าต่อชีวิตของผู้เรียนอย่างแท้จริง

4.4.5 บูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ เจตคติและการกระทำที่เหมาะสมกับความต้องการความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริงตอบสนองต่อคุณค่าในการดำรงชีวิตของผู้เรียน

4.5 หลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการเป็นส่วนที่สำคัญของหลักสูตรแบบบูรณาการการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีผู้เสนอแนวคิดไว้ดังต่อไปนี้

สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 27 - 18) ได้เสนอหลักการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรแบบบูรณาการ ดังนี้

1. จัดกิจกรรมที่ใช้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์
2. ยึดการบูรณาการวิชาเป็นสำคัญโดยการบูรณาการทั้งภายในวิชาเดียวกันหรือระหว่างวิชาเชื่อมโยงหรือบูรณาการเข้าด้วยกันให้เป็นความรู้แบบองค์รวม
3. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญโดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
4. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นสำคัญ
5. เน้นกระบวนการควบคู่ไปกับผลงานโดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของงานด้วย
6. เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และการติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน
7. เน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุขและมีความหมาย
8. เน้นการเป็นคนดีและมีคุณค่า ต่อสังคม ประเทศชาติเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งหรือ ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนส่วน

อรทัย มุลคำ (2542, หน้า 13) ได้เสนอหลักในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการ ได้แก่

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำงานกลุ่มด้วยตนเองโดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่ม ลักษณะต่าง ๆ หลากหลายในการเรียนการสอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือทำ

3. จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่ป็น
 รูปธรรมเข้าใจง่ายตรงกับความจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีเหตุผล

4. จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกล้าคิด
 กล้าทำส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตนเองต่อสาธารณะชนหรือเพื่อนร่วม
 ชั้นเรียน

5. เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้
 ผู้เรียนสามารถ วางแผนแยกแยะความถูกต้องดีงามและความเหมาะสมได้สามารถจัดความ
 ขัดแย้งได้ด้วยเหตุผล มีความกล้าหาญทางจริยธรรมและแก้ไขปัญหาด้วยปัญญาและสามัคคี

วลัย พาณิช (2544, หน้า 167 - 169) ได้เสนอแนวทางการออกแบบการ
 เรียนการสอนแบบบูรณาการออกเป็น 2 ลักษณะ

1. ลักษณะที่เป็นหัวเรื่อง (Theme) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 การจัดการเรียนการสอนแบบจัดหน่วยบูรณาการ (Integrated
 Unit) ซึ่งจะต้องมี เนื้อหาและกระบวนการ วิธีการและเนื้อหาวิชาที่จะบูรณาการตั้งแต่
 2 วิชาขึ้นไป

1.2 การจัดการเรียนการสอนแบบมีหัวเรื่อง (Theme) จะไม่มี
 การบูรณาการเชิงเนื้อหาวิชา เรียกว่า เป็นการบูรณาการแบบหน่วยการเรียนหรือหน่วยรายวิชา

2. ลักษณะที่เป็นโครงการ เป็นการสอนตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป ให้ผู้เรียน
 สามารถจัดในรูปแบบของโครงการที่บูรณาการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้จากหลากหลายวิชาในเรื่อง
 เดียวกันมอบหมายให้ผู้เรียนทำโครงการร่วมกัน ครูวางแผนการสอนร่วมกัน และกำหนดงานหรือ
 โครงการร่วมกัน

4.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบูรณาการ จะต้องมีการจัด
 กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเน้นการสอนที่เป็นบูรณาการ (Integrative
 Teaching Styles) ซึ่งต้องมีวิธีการที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ใช้เทคนิคการเรียนการสอนที่
 ผสมผสานกันฝึกให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยวิธีสืบสอบ (Inquiry) หรือใช้วิธีการแก้ปัญหา
 (Problem Solving) เน้นการทำงานร่วมกันมีงานกลุ่มหรืองานเดี่ยวผสมผสานกันไปเน้นการให้
 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประสบการณ์จริง ประสบการณ์การเรียนรู้ควรอยู่ในขอบเขตสมรรถภาพใน
 การเรียนรู้ของผู้เรียน จึงต้องพิจารณาขอบเขตการเรียงลำดับของเนื้อหาของลักษณะวิชา รวมทั้ง
 ลักษณะของผู้เรียนด้วย และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง

5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรม โดยคุณครูจะจดบันทึกพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในขณะที่ทำกิจกรรมนั้น คุณครูสามารถนำข้อมูลในการสังเกตมาพัฒนาการเรียนการสอนให้เต็มศักยภาพ คุณครูจะต้องยอมรับและเข้าใจว่าการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และวิธีการประเมินก็มีหลากหลายวิธี แต่คุณครูต้องเลือกให้เหมาะกับบริบทและหลักการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยด้วย

5.1 หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

5.1.1 ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก

5.1.2 ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

5.1.3 สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน

5.1.4 ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

5.1.5 ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

5.2 ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

5.2.1 ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการทุกด้านของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

5.2.2 วางแผนและเลือกใช้แบบบันทึกการประเมินที่เหมาะสม เพื่อให้ผลของพัฒนาการถูกต้อง

5.2.3 ควรมีการบันทึกการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร

5.2.4 การประเมินและสรุป ควรดูจากผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง มิใช่ครั้งเดียว เพราะอาจทำให้ผลผิดพลาดได้

5.2.5 พิจารณาวางรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และจะรายงานในรูปแบบใด ข้อมูลควรมีความหมายและเกิดประโยชน์ต่อตัวเด็ก คุณครูผู้สอนมีข้อเสนอแนะหรือจะขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาในการเขียนรายงานเชิงสร้างสรรค์มากกว่าทางลบ

5.2.6 การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินต้องตระหนักถึงพัฒนาการเด็กเป็นสำคัญ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองในเชิงบวก จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง และต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับคุณครูผู้สอนในการพัฒนาเด็กด้วย

6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

จากประสบการณ์การเป็นคุณครูสอนเด็ก ๆ ระดับชั้นปฐมวัย นอกจากการสื่อสารกับเด็ก ๆ ที่น่ารักแล้ว คุณครูจะต้องมีความใกล้ชิดกับคุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการพัฒนาศักยภาพของเด็กนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันทั้งจากที่บ้านและโรงเรียน คุณพ่อคุณแม่และคุณครูก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อสื่อสารรับส่งข้อมูล และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กอย่างมีคุณภาพ เพื่อช่วยลดความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกัน ที่อาจเกิดขึ้นได้ คุณครูจะต้องตระหนักว่า คุณพ่อคุณแม่มีความสำคัญที่สุดสำหรับเด็ก ดังนั้นเมื่อทำงานร่วมกันก็ย่อมจะต้องยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการเคารพสิทธิการตัดสินใจ ทราบถึงความรักความห่วงใยที่คุณพ่อคุณแม่มีให้กับเด็ก โดยการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีนั้น จำเป็นที่จะต้องเน้นกลวิธีเชิงบวก เพื่อให้ทุกฝ่ายรู้สึกดีและมีความสุข สิ่งที่คุณครูต้องการรู้มากที่สุด คือ ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก เริ่มตั้งแต่นิสัยใจคอ ความชอบความกลัว อาหารที่โปรดปราน ของเล่น ฯลฯ หรือถ้าจะอิงตามหลักวิชาการก็ต้องยึดตามหลักพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา เพราะเป็นแบบแผนที่ง่ายต่อการวิเคราะห์เพื่อให้เข้าถึงตัวเด็กมากที่สุด ตัวอย่างเช่น เด็กบางคนมีอารมณ์รุนแรง ฉุนเฉียว เกรี้ยวกราดง่าย เมื่อเกิดความขัดแย้งหรือทะเลาะกับเพื่อน ๆ ก็มักใช้กำลัง ก้าวร้าว หรือกรีดตะโกนใส่เพื่อน ๆ คุณครูมีหน้าที่หาสาเหตุว่า เพราะเหตุใดเด็กจึงมีพฤติกรรมเช่นนี้ และเมื่อพูดคุยกับคุณพ่อคุณแม่ก็ได้ทราบว่า เด็กได้ซึมซับพฤติกรรมนี้มาจากผู้ปกครองนั่นเอง เพราะทั้งสองท่านมักเลี้ยงดูลูกด้วยการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล มีสิ่งใดไม่พอใจก็จะตี ดุด่าว่ากล่าว ไม่สอนในเชิงของเหตุผล ดังนั้นเมื่อเราเป็นคุณครู ก็ไม่สามารถที่จะลงโทษเด็กตามพื้นฐานที่เด็กเคยได้รับมาได้ คุณครูจะต้องเปลี่ยนการว่ากล่าวมาเป็นการให้ความรัก ความเข้าใจ ความห่วงใย และแก้ปัญหาให้เด็กอย่างค่อยเป็นค่อยไปค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดีขึ้น (EQ) เพราะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และยังเชื่อมโยงถึงพัฒนาการทางสังคมของเด็กด้วย ซึ่งเขาต้องเรียนรู้การแบ่งปันการเอื้อเฟื้อ และการให้อภัยกัน

สรุปว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มี 6 ด้าน คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ
ครอบครัวของเด็ก

บริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ปัจจุบันสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดนครพนมที่เปิดสอนระดับปฐมวัย มีทั้งหมด
21 โรงเรียน เปิดสอนระดับอนุบาลอย่างเดียว มีจำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนอนุบาล
นิลวรรณ โรงเรียนอนุบาลอัญชลี โรงเรียนอนุบาลบรรดิษฐ์น้อย โรงเรียนอนุบาลมีสุข โรงเรียน
อนุบาลปณิติตา โรงเรียนอนุบาลจุฬาวดี โรงเรียนอนุบาลเรณูนคร โรงเรียนอนุบาลธาตุพนม
โรงเรียนอนุบาลแสงอรุณนาหว้า และโรงเรียนอนุบาลวรรณรัตน์ และประเภทที่เปิดสอนระดับ
อนุบาลและชั้นที่สูงกว่าอนุบาลมีจำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนอนุบาลประยูรศรี
โรงเรียนตงเจ็ย โรงเรียนเซนต์ยอแซฟนครพนม โรงเรียนเซนต์ยอแซฟนาแก โรงเรียนอนุบาลกิง
กาญจันนาแก โรงเรียนอนุบาลเรณูนครพิบูลแก้ว โรงเรียนอนุบาลเชษฐาณงนุช โรงเรียนธาตุพนม
ดรุณพัฒน์ โรงเรียนเซนต์ยอแซฟศรีสงคราม และโรงเรียนอนุบาลโสธิญา ทั้งหมดสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดยกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม คอยกำกับ ดูแล ส่งเสริม ติดตามผลการจัดการศึกษา
ส่วนจำนวนครูปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมมีทั้งหมด 94 คน ส่วนใหญ่ครูปฐมวัย
จะมีประสบการณ์ค่อนข้างน้อย และไม่ได้จบปริญญาด้านปฐมวัยโดยตรง จะจบในสาขาอื่น ส่วน
ผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมมีทั้งหมด 31 คน ส่วนใหญ่ผู้บริหารจะเป็นทั้ง
เจ้าของโรงเรียน ผู้รับใบอนุญาต และผู้อำนวยการโรงเรียนด้วย เพื่อให้สถานศึกษามีความมั่นคง
และสะดวกต่อการบริหารจัดการ สำหรับผลการประเมินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัด
นครพนมโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งถือว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัย
เท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนเอกชนที่อยู่ในจังหวัดขนาดใหญ่ พื้นที่ในจังหวัดนครพนม
ปัจจุบันมีทั้งหมด 11 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ มีโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยเกือบทุก
อำเภอในจังหวัดนครพนม ซึ่งในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา มีโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนใน
ระดับปฐมวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจจะเป็นเพราะว่าในยุคปัจจุบันรัฐบาลเปิดโอกาสให้
ประชาชนทั่วไปได้มีอิสระในการเปิดสถานศึกษา หากบุคคลใดมีความสามารถก็ขออนุญาต
ก่อสร้างสถานศึกษาได้ โดยต้องมีการควบคุมโดยกระทรวงศึกษาธิการ ที่สำคัญรัฐก็ให้การอุดหนุน
โรงเรียนเอกชนด้วยเป็นเงินอุดหนุนรายบุคคล เงินอุดหนุนค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือเรียน
ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าพัฒนาผู้เรียน เงินอุดหนุนอาหารกลางวัน เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม
(นม) ซึ่งจะคำนวณจากจำนวนนักเรียนอนุบาลตั้งแต่อายุ 3 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ ครูและบุคลากร

ทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนยังได้รับสวัสดิการต่าง ๆ จากภาครัฐด้วย เช่น สวัสดิการจากประกันสังคม ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร ค่าเลี้ยงชีพชั่วคราว ฯลฯ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จรรยา ชินสี (2552, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในเขตอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บุคลากรขาดประสบการณ์ระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ งบประมาณไม่เพียงพอ การเบิกจ่ายงบประมาณไม่คล่องตัว อาคารสถานที่ไม่ได้มาตรฐาน สภาพแวดล้อมภายนอกยังไม่มีความร่มรื่นที่จะตอบสนองต่อการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมภายในการจัดมุมประสบการณ์ไม่ครอบคลุมกิจกรรมเด็กตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ไม่เพียงพอไม่มีการกำหนดนโยบายและแผนที่จะพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจน ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนน้อย ครูผู้ดูแลเด็กขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการ บุคลากรได้รับการพัฒนาโดยการทำทุนศึกษาแต่ไม่ครบทุกคน ไม่มีบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเด็กเล็กมีสุขภาพฟันผุ

สำหรับแนวทางพัฒนา พบว่า ควรสร้างแรงจูงใจและจัดสวัสดิการแก่บุคลากรให้มากขึ้น ประสานงานร่วมกันระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในการจัดจ้างบุคลากรในตำแหน่งนักการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หมุนเวียนในแต่ละศูนย์ กำหนดเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณในส่วนที่เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาให้เป็นแนวเดียวกัน ปรับปรุงอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมให้มาตรฐานด้านความปลอดภัย ควรให้ความรู้เรื่องการผลิตสื่อ การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการแก่ครูผู้ดูแลเด็ก พัฒนาบุคลากรให้ทั่วถึงทั่วถึงและหลากหลายรูปแบบ ให้ความรู้เรื่องกรณีพิเศษแก่บุคลากรที่รับผิดชอบ และขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุขมาให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการดูแลและป้องกันสุขภาพฟันผุ

สุปราณี วิชะรังสรรค์ (2553, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง การจัดการคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า 1) ด้านบริหาร การศึกษา โดยรวมมีสภาพการจัดการคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยโรงเรียนมีแผนภูมิการจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหารงานเป็นลายลักษณ์อักษร มีแผนปฏิบัติการประจำปี มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับทุกแผน มีคำสั่งมอบหมายงานผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน มีแผนพัฒนา

แผนกลยุทธ์ และมีตัวบ่งชี้ความสำเร็จที่ชัดเจน 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยรวมมีสภาพการจัดการคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยโรงเรียนมีโครงสร้างหลักสูตร สถานศึกษาสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และโครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 3) ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยรวมมี สภาพความเป็นจริงการจัดการคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยโรงเรียนมีการส่งเสริม ให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย มีการจัดกิจกรรมนักเรียนที่มุ่งเน้นส่งเสริมด้าน ทักษะคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับความ สนใจและเหมาะสมกับวัย มีการกำหนดกฎระเบียบแนวปฏิบัติสำหรับนักเรียนอย่างชัดเจน และมี ผู้รับผิดชอบโดยตรง

เปรมรุ่ง วงศ์อนัน (2553, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยในการตัดสินใจของ ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า 1) ผู้ปกครองของนักเรียนที่ส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษา เอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปางส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 อายุระหว่าง 30 ถึง 40 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็น ร้อยละ 69.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 ถึง 20,000 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 2) ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็ก เอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปางในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ผู้ปกครองให้น้ำหนักการตัดสินใจต่อปัจจัยด้านผู้บริหารและครูผู้ดูแลเด็กเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านอาคาร สถานที่ และสภาพสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาเด็กเล็ก ปัจจัยด้าน สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ ปัจจัยด้านหลักสูตร กิจกรรม การจัดการประสพการณ์ และ การประเมินผล และปัจจัยด้านการสร้างสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง และชุมชน ตามลำดับ และ 3) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ต่างกันให้น้ำหนักการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัย ในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน ให้น้ำหนักการตัดสินใจเกี่ยวกับ ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็ก เอกชน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

มนัสวีร์ จันทรงษ์ (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่าระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิผล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เรา ศรีวิชัย (2554, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้าที่มีองค์ประกอบย่อย คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา การตอบสนองความต้องการของชุมชน และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน นโยบายของรัฐบาล นโยบายของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้เรียน ผู้บริหารและครู จรรยาบรรณวิชาชีพของครู จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร และงบประมาณ สำหรับปัจจัยด้านกระบวนการนั้น ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลด้านผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และจากการประเมินรูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผลในจังหวัดนนทบุรี พบว่า รูปแบบนี้มีประโยชน์ มีความสอดคล้องและความเป็นไปได้ ส่วนความเหมาะสมจำเป็นต้องพัฒนาจากขนาดของสถานศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาจะต้องแสดงความเป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ในการบริหารจัดการให้ชัดเจนด้วย

ตุ๊กตา สิวาเลาเต่า (2555, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พัฒนาการเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครมีความสัมพันธ์กันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ชัชฌิมพร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่าระดับประสิทธิผลมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย

โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยตามความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย ที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร คือ การพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพเด็ก มาตรฐานด้านการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานการพัฒนาชุมชน แห่งการเรียนรู้

ตะวัน สื่อกระแส (2556, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ พบว่า 1) การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ มีสภาพดังนี้ 1.1) ด้านการบริหารจัดการบุคลากรพบว่าผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและเป็นผู้บริหารมืออาชีพ สร้างขวัญ กำลังใจและแรงจูงใจแก่ครูมีระบบนิเทศที่มีประสิทธิภาพ ปรับครูให้เหมาะสมกับวิชาและชั้นเรียน ลดจำนวนผู้บริหารระดับสูงมาทำการสอน รับคนให้ตรงกับงาน มีการสอนงาน อบรมภาษาอังกฤษให้กับครูใหม่ เน้นจรรยาบรรณครู 1.2) ด้านการบริหารทั่วไป พบว่า ลดสายงานบังคับบัญชา เน้นธุรกิจศึกษา ดำเนินการก่อนคู่แข่ง เน้นความเป็นเลิศในการให้บริการ บริหารแบบมีส่วนร่วม จัดสิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียน ใช้เทคโนโลยีในการบริหารและใช้นวัตกรรมในการเรียนการสอน และประหยัด 1.3) ด้านการบริหารจัดการวิชาการพบว่า เน้นคุณภาพของครู มีการใช้ศัพท์เทคนิคในการสอน ให้ความสำคัญกับทุกกิจกรรมสอนอย่างมีความหมาย ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการจัดห้องเรียนพิเศษ เน้นความสามารถด้านภาษาไทย สอนภาษาเพื่อนบ้านในแถบเอเชีย และประชาคมอาเซียนโดยเจ้าของภาษา 1.4) ด้านการบริหารจัดการงบประมาณพบว่าการใช้งบประมาณให้คุ้มค่า ลดความเสี่ยง และจัดหาแหล่งเงินภายนอก 2) การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศมีปัญหา ดังนี้ 2.1) ด้านการบริหารวิชาการพบว่า โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่รับนักเรียนจากเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนลดลง สื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ 2.2) ด้านการบริหารงบประมาณพบว่า ขาดงบประมาณในการลงทุน ระบบสวัสดิการไม่มีคุณภาพ 2.3) ด้านการบริหารบุคลากรพบว่า ขวัญและกำลังใจของครูลดลง ครูที่มีอายุน้อย บางส่วนลาออกไปสอบบรรจุเป็นข้าราชการ ไม่มีโครงการจัดอบรมสัมมนาสำหรับโรงเรียนเอกชน รัฐเป็นผู้กำหนดเงินเดือนของครูเอกชน ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ขาดครูที่มีคุณภาพ ครูที่มีอายุมากมีปัญหาในการจัดทำสื่อ ICT 4) ด้านการบริหารทั่วไปพบว่า

โรงเรียนเอกชนแข่งขันกันเองและแข่งขันกับโรงเรียนรัฐบาล นโยบายภาครัฐเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของเอกชนไม่ชัดเจน จำนวนนักเรียนลดลง มีโรงเรียนนานาชาติเพิ่มมากขึ้น ครูโรงเรียนเอกชนต้องทำหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากงานสอน 3) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ คือ “INTERACTIVE Strategy” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ย่อย ดังนี้ 3.1) การใช้นวัตกรรม (Innovation : I) 3.2) การสร้างเครือข่าย (Network : N) 3.3) การใช้เทคนิคเชิงบริหาร (Administrative Techniques : T) 3.4) การให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ (English Language : E) และสิ่งแวดล้อม (Environment : E) 3.5) การให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ (Relationship : R) การปรับโครงสร้างใหม่และการปฏิรูป (Re-Organize and Reform : R) และการทำวิจัยเชิงทดลองที่ได้ผลรวดเร็ว (Research : R) 3.6) การให้ความสำคัญกับวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกด้าน (A : Academic and Achievement) การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Evaluation : A) 3.7) การให้ความสำคัญกับการลงทุน (Cost : C) และหลักสูตร (Curriculum : C) 3.8) การให้ความสำคัญกับภาษาไทย (Thai Language : T) 3.9) การให้ความสำคัญกับการจูงใจบุคลากร (Incentive : I) 3.10) การให้ความสำคัญกับการสร้างค่านิยมร่วม (Value : V) 3.11) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม (Ethics : E)

ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 3) สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน 4) ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ไม่แตกต่างกัน 5) สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ไม่แตกต่างกัน 6) ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ไม่แตกต่างกัน 7) สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำแนก

ตามประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน 8) ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน 9) สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ 10) ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำแนกตามขนาดโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน 11) การดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนมด้านที่ต้องหาแนวทางส่งเสริม ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการศึกษา

ปวิชญา ชัยสัตว์ (2559, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พบว่า 1) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมด้านครูผู้สอน ด้านการบริการนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และด้านการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพ็ญจันทร์ อุปพงษ์ และ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2560, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชน สู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออก ฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกฉียงเหนือ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำองค์การ

2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4) การวัด การวิเคราะห์ และ การจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการและ 7) ผลลัพธ์การ ดำเนินการ ทั้งนี้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก ($\chi = 4.36$) เมื่อ จัดลำดับความเหมาะสม ขององค์ประกอบทั้ง 7 มีดังนี้ คือการวางแผนกลยุทธ์ การนำองค์การ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล การจัดการกระบวนการ ผลลัพธ์การดำเนินการ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนตามลำดับ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความ คิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบมีความเหมาะสม

สุรียา คงมั่น (2560, บทคัดย่อ) ทำการวิจัย เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยกับ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก การจัดการศึกษา ปฐมวัยกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา มีความสัมพันธ์กันทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Reinke, Wendy M. (2006, Abstract) ได้ศึกษาการพัฒนางานอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อมระบบของโรงเรียนอนุบาลที่มีการช่วยเหลือและพัฒนาพฤติกรรมของเด็กอนุบาล ในการเรียนการสอนก่อนที่จะเกิดอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาด้านพฤติกรรมของเด็กอนุบาล โดยมี จุดมุ่งหมายครั้งก่อนการเกิดปัญหาและผลที่จะเกิดภายหลังจากการเกิดปัญหาพฤติกรรมต่อต้าน สังคมของเด็กอนุบาล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันและเปลี่ยนแปลงระบบในห้องเรียน ภายใต้ ระบบของโรงเรียนเพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมในด้านบวกของเด็กอนุบาล จุดมุ่งหมายของ การศึกษาครั้งนี้เป็นการหาผลกระทบของการใช้เทคนิค (ccu) ของครูและพฤติกรรมของเด็ก อนุบาลซึ่งจุดเน้นของการศึกษาที่สำคัญ คือการเปลี่ยนแปลงของการจัดการในชั้นเรียนเพื่อโยง ไปสู่ผลของพฤติกรรมที่ดีขึ้น ผลลัพธ์ที่ได้แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ใช้คือ (ccu) บวกกับผลลัพธ์ ด้านทักษะ ทำให้แผนการจัดการของครูในชั้นเรียนมีเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำชมเชย โดยเจาะจงพฤติกรรมที่ควรได้รับคำชมเชยและลดการทำนินทาว่ากล่าว ยิ่งไปกว่านั้นการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการช่วยเหลือของครูทำให้พฤติกรรมของเด็กอนุบาลเปลี่ยนไปในทางที่ดี ขึ้น โดยเฉพาะลดพฤติกรรมด้านการทำลาย มากไปกว่าการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลของโรงเรียนและพบว่า การให้คำปรึกษาในห้องเรียนมีประโยชน์ อย่างยิ่ง และยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้บริหารโรงเรียนและนักจิตศาสตร์ในโรงเรียนอีกด้วย

Vesna, M. & Natasa, R. (2008, Abstract) ทำการวิจัย เรื่อง ความสามารถด้านไอซีที สำหรับครูปฐมวัยพบว่า ความต้องการของครูในโรงเรียนอนุบาล จำเป็นต้องมี ความสามารถทางด้านไอซีทีที่ครอบคลุมสำหรับการพัฒนาและ การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ของสถาบันการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลตามที่ ยูเนสโก ได้กำหนดไว้ว่า มาตรฐานความสามารถด้านไอซีทีสำหรับยุค ค.ศ. 2008 เพื่อที่จะใช้ และทำงานได้สำเร็จในสังคมดิจิทัล และสังคมที่มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น ครูต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุม ความรู้ด้านทักษะไอซีที เป็นพื้นฐานที่ดีในการสร้างชีวิตที่ยั่งยืน เจ้าหน้าที่การศึกษาในประเทศ โครเอเชียจำเป็นต้องมีโครงการไอซีที เพื่อการศึกษาที่เพียงพอ ซึ่งจำเป็นต้องมี รวมถึงครูปฐมวัย ทั้งหมดมีความจำเป็นเพิ่มขึ้น วัสดุและทรัพยากรมนุษย์เพื่อปรับปรุงความรู้ ไอซีทีและทักษะ สำหรับครูปฐมวัย เทคโนโลยีสมัยใหม่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วและคนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้วิธีการ อย่างต่อเนื่อง ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง

Lingam, G. & Lingam, N. & Sharma, L. (2017, Abstract) ได้ศึกษาการปฏิรูป การศึกษาและผลกระทบในการปฏิบัติงานของครู ในทัศนคติของครูระดับอนุบาลในประเทศฟิจิ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาและผลกระทบในการ ปฏิบัติงานของครู ในทัศนคติของครูอนุบาลในประเทศฟิจิ โดยเครื่องมือเป็นการใช้แบบสอบถาม ของรายการ Likert scale และคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาและผลกระทบในการปฏิบัติงานของครู ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงให้เห็นถึงการปฏิรูปการศึกษาว่าส่งผลกระทบในการปฏิบัติงานของครู ซึ่งในการปฏิรูป การศึกษาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลักต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เพื่อหลีกเลี่ยง ผลกระทบร้ายแรงต่อการปฏิบัติงานของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน

Mackenzial, B. (2011, Abstract) ได้ศึกษาการดูแลเด็กของโรซีเวเตอร์ การ ทดลองในสถานที่ทำงานแบบมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่อยู่อู่เรือ โกเซอร์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในประเทศสหรัฐอเมริกาถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของครอบครัว ศูนย์บริการเด็ก โกเซอร์ ให้ความสนใจกับเด็กทุกคน รวมทั้งให้การดูแลทั้งด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และร่างกาย แต่สุดท้ายศูนย์บริการเด็กถูกยุบ สำหรับทุกวันนี้ศูนย์บริการถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่สอง ซึ่งต้อง ขึ้นอยู่กับเงินเดือนเพื่อให้ตรงกับค่าใช้จ่ายที่สูง จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการ จัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระดับปฐมวัย นอกจากจะมุ่งให้เด็กมีความพร้อมในอันที่จะ เรียนในระดับประถมศึกษาได้ดี ยังเป็นการศึกษาพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้เด็กมีชีวิตในอนาคต สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยจะมีผลไปตลอดชีวิตหากเด็กได้รับการดูแลที่ได้รับ ความรัก ความอบอุ่นจะทำให้เด็กเป็นคนสดชื่นแจ่มใสมองโลกในแง่ดี การพัฒนาเด็กปฐมวัยจึง

เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสถาบันหลายฝ่าย ตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สิ่งแวดล้อม ตลอดจนองค์กรที่มีหน้าที่จัดการศึกษาและจัดบริการพื้นฐานให้แก่เด็กและองค์การบริหารส่วนตำบลยังเข้าใจในสภาพและแนวทางในการพัฒนาการศึกษาน้อย และยังเห็นว่าการจัดการศึกษามีใช่ปัญหาเร่งด่วน เมื่อจัดสรรงบประมาณที่จัดให้โดยอ้อมไม่จัดให้โดยตรง และที่สำคัญบุคลากรมีไม่เพียงพอ และขาดประสบการณ์ในการจัดการศึกษา

Claessens, A. (2012, Abstract) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ การดูแลเด็กชั้นอนุบาลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะสังคมทางอารมณ์ของเด็ก พบว่า ประสบการณ์วัยเด็กที่ได้รับจากที่บ้านและที่โรงเรียนนั้น ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็กทั้งสิ้นและการดูแลเด็กก่อนที่จะเข้าโรงเรียนนั้นมีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านวิชาการ และทักษะสังคม ทางอารมณ์ ซึ่งได้ทำการสำรวจจากโรงเรียนอนุบาลที่เปิดทำการคนละรูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า ศูนย์การดูแลเด็กที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาลที่มีการจัดประสบการณ์ให้เด็กมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนทดสอบด้านคณิตศาสตร์ของเด็กทุกคนเล็กน้อยหลังจากที่มีการให้คำสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยเพิ่มจำนวนและความยากมากขึ้น ทุกศูนย์ดูแลเด็กที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาลได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้นและทักษะบุคคลทางสังคมที่ลดลงแม้ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันจำนวนมาก ทั้งรายได้และครอบครัวและเพศมีผลกระทบต่อ การกำหนดวิธีการและการปฏิบัติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้เกิดผลสำเร็จนั้น ครูต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ผู้บริหารต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสถานศึกษาต้องมีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องทำให้สิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้ประสบความสำเร็จคือ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และผลงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นตัวชี้้นำการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

1. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 3.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยในจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2561 รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 125 คน เป็นผู้บริหาร 31 คน ครูปฐมวัย 94 คน จาก 21 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครพนม ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 101 คน จาก 21 โรงเรียน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของเคริจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2557, หน้า 43) แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 31 คน และครูปฐมวัยจำนวน 70 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและครูปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

อำเภอ	โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม	ระดับชั้น ที่เปิดสอน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้บริหาร	ครู ปฐมวัย	รวม	ผู้บริหาร	ครู ปฐมวัย	รวม
เมือง	อนุบาลนิลวรรณ	อนุบาล	1	4	5	1	3	4
	อนุบาลอัญชลี	อนุบาล	1	4	5	1	3	4
	อนุบาลประยูรศรี	อนุบาล - ป.6	2	4	6	2	3	5
	ตงเจ็ย	อนุบาล - ป.6	2	3	5	2	3	5
	เซนต์ยอแซฟนครพนม	อนุบาล - ม.3	2	5	7	2	3	5
นาแก	เซนต์ยอแซฟนาแก	อนุบาล - ป.6	2	6	8	2	4	6
	อนุบาลกิงกาญจนาแก	อนุบาล - ป.6	2	3	5	2	3	5
ปลาปาก	อนุบาลบรรดิษฐาน้อย	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
	อนุบาลมีสุข	อนุบาล	1	5	6	1	3	4
เรณูนคร	อนุบาลปิ่นทิตา	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
	อนุบาลจุฬาวดี	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
	อนุบาลเรณูนคร	อนุบาล	1	6	7	1	4	5
	อนุบาลเรณูนครพิบูลแก้ว	อนุบาล - ป.6	2	4	6	2	4	6
ธาตุพนม	อนุบาลธาตุพนม	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
	อนุบาลเชษฐานงนุช	อนุบาล - ป.6	2	4	6	2	4	6
	ธาตุพนมद्रุณพัฒน	อนุบาล - ป.6	2	5	7	2	3	5
นาหว้า	อนุบาลแสงอรุณนาหว้า	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
ศรีสงคราม	อนุบาลอัญมณี	อนุบาล	1	3	4	1	3	4
	เซนต์ยอแซฟศรีสงคราม	อนุบาล - ป.6	2	6	8	2	4	6
โพนสวรรค์	อนุบาลโสธิญา	อนุบาล - ป.6	2	6	8	2	4	6
บ้านแพง	อนุบาลวรรณรัตน์	อนุบาล	1	11	12	1	4	5
รวม			31	94	125	31	70	101

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage - Rantom Sampling) มีการดำเนินการดังนี้

1. เจาะจงผู้บริหาร คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนโรงเรียนละ 1 คน กรณีโรงเรียนที่เปิดตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นอกจากเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียนแล้ว ผู้วิจัยยังเลือกกรองผู้อำนวยการโรงเรียนอีกโรงเรียนละ 1 คน ดังนั้นจะได้ผู้บริหารโรงเรียนละ 2 คน รวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารจำนวน 31 คน

2. การสุ่มครูปฐมวัย ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

2.1 กรณีที่โรงเรียนมีครูปฐมวัยจำนวน 3 - 5 คน กำหนดครูปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 3 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีนี้จะมีโรงเรียนจำนวน 14 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างครูปฐมวัยจำนวน 42 คน

2.2 กรณีโรงเรียนที่มีครูปฐมวัยจำนวนตั้งแต่ 6 คน ขึ้นไป กำหนดครูปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 4 คน ในกรณีนี้ จะมีโรงเรียนจำนวน 7 โรงเรียน ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างครูปฐมวัยจำนวน 28 คน

2.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1) และ 2) ใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากแบบใส่คืน

2.4 ดังนั้นจะได้ครูปฐมวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการดำเนินการจัดการศึกษาและระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำตอบแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

การให้คะแนนของแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

2. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ เพื่อให้เครื่องมือในการทำวิจัยมีคุณภาพและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย
- 2.2 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแบบสอบถาม
- 2.3 สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมการจัดการศึกษาปฐมวัย
- 2.4 นำแบบสอบถามปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น
- 2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขจากข้อ 2.4 เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ในแบบสอบถามให้มีข้อความที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

2.5.1 ผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 3 คน คือ

2.5.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไพหล คณะกรรมการบริหาร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.1.3 ดร.พจมาน ชำนาญกิจ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.2 ผู้รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

2.5.2.1 นางวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1

2.5.2.2 ดร.ประยูรศรี กวานปรัชชา ผู้จัดการโรงเรียนอนุบาลประยูรศรี
จังหวัดนครพนม

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เครื่องมือกับผู้บริหารและครูปฐมวัยใน
โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยในจังหวัดสกลนครจำนวน 50 คน โดยแบบสอบถามการ
ดำเนินการจัดการศึกษา ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.320 - 0.786 และมีค่าความเชื่อมั่น
0.868 และแบบสอบถามความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่
ระหว่าง 0.447 - 0.752 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.880

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยเพื่อแจกแบบสอบถาม
ให้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบ
ความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยการนำคะแนนจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์การแบ่งช่วงดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

4. เปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

5. การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) กรณีผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หรือ .01 ทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) หรือ LSD (LSD Method) ตามความเหมาะสม

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การหาค่าอย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (%)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X})

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อกับ

คะแนนรวม (Item Total Correlation)

2.2 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการ

หาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก” ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน” ใช้การทดสอบ t-test

(Independent Samples)

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ใช้การทดสอบ t-test (Independent Samples)

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ใช้การวิเคราะห์

ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) กรณีพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) หรือ LSD (LSD Method) ตามความเหมาะสม

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยโดยยึดหลักเกณฑ์ของตัวแปรจากระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ที่มีระดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม นำมาร่างเป็นแบบสอบถามแล้วนำไปให้ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคคุณภาพเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อหาข้อมูลหรือแนวทางในการยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมต่อไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมีรายชื่อดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไทร กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. นางวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

5. นางสาวณีย์ ศรีวรมย์ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

6. นางสาววรินทร์กุล อาภาพูลสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนตงเจ็ย สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

7. นางกิงกาญจน์ พลเยี่ยม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกิงกาญจน์นาแก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

8. นางนัยนา ฉายวงศ์ ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดนครพนม

9. นางพัชรี จักรชุม ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
นครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4. แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับ

ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน คะแนนค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยด้วย t-test
SS	แทน Sum of Freedom
Df	แทน Degree of Freedom
MS	แทน Mean Squares
F	แทน ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของความแปรปรวน ด้วย F – test
α	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
X	แทน การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย

X_1 แทน การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

X_2 แทน การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

X_3 แทน การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

Y แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

Y_1 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

Y_2 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนของเด็ก

Y_3 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

Y_4 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

Y_5 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

Y_6 แทน ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ตอนที่ 7 แนวทางในการพัฒนาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คำร้อยละ และนำเสนอดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม		
1.1 ผู้บริหาร	30	29.70
1.2 ครูปฐมวัย	71	70.29
รวม	101	100.00
2. ลักษณะการเปิดสอน		
2.1 อนุบาลอย่างเดียว	46	45.54
2.2 อนุบาลและชั้นที่สูงกว่า	55	54.46
รวม	101	100.00
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
3.1 น้อยกว่า 10 ปี	60	59.41
3.2 ระหว่าง 10 - 20 ปี	27	26.73
3.3 มากกว่า 20 ปี	14	13.86
รวม	101	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ที่ตอบแบบสอบถามและแบบสอบถามมีความสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้มีจำนวน 101 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 ครูปฐมวัย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 70.29 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนอนุบาลอย่างเดียว (อ.1- อ.3) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 45.54 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนอนุบาลและชั้นที่สูงกว่า (อ.1-ม.3) จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 54.45 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ผู้บริหารและครูปฐมวัย

ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 59.41 มีประสบการณ์ระหว่าง 10 - 20 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73 และมีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 3 - 12

ตาราง 3 แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.30	.42	มาก
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.39	.48	มาก
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	4.41	.47	มาก
รวม	4.37	.42	มาก
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย			
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	4.32	.53	มาก
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	4.27	.51	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.41	.48	มาก
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	4.39	.47	มาก
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.40	.49	มาก
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	4.37	.49	มาก
รวม	4.36	.43	มาก

จากตาราง 3 พบว่าการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ($\bar{X}= 4.41$) ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ($\bar{X}= 4.39$) ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ($\bar{X}= 4.30$) ส่วนความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.36$) เช่นเดียวกัน โดยเรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($\bar{X}=4.41$) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($\bar{X}=4.40$) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.39$)

ตาราง 4 แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ค่าสถิติ (N=101)		แปล ผล
		\bar{X}	S.D.	
1	ครูเข้าใจปรัชญา หลักการ และธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์	4.25	.62	มาก
2	ครูจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.34	.57	มาก
3	ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก	4.28	.59	มาก
4	ครูผลิตสื่อ ใช้สื่อ และประเมินสื่อ/เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก	4.26	.66	มาก
5	ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง	4.27	.56	มาก
6	ครูวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กเป็นที่ยอมรับและมีการเผยแพร่	4.09	.66	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
7	ครูสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา	4.37	.54	มาก
8	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครู ผู้ปกครองและชุมชน	4.60	.53	มากที่สุด
9	ครูมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย	4.40	.57	มาก
10	ครูจัดทำสารนิทัศน์ วิเคราะห์เด็กเป็นรายกลุ่ม รายบุคคล เพื่อใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาเด็ก	4.13	.64	มาก
รวม		4.30	.42	มาก

จากตาราง 4 พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านครูปฏิบัติงานตาม
บทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย
3 ลำดับดังนี้คือ ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{X}=4.60$) ครูมีวุฒิและ
ความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย ($\bar{X}=4.40$) และครูสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม
ให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X}=4.37$)

ตาราง 5 แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด
นครพนม ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด
ประสิทธิผล โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	ผู้บริหารเข้าใจปรัชญา และหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย	4.41	.57	มาก
2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการ พัฒนาเด็กปฐมวัย	4.46	.61	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ค่าสถิติ (N=101)		แปล ผล
		\bar{x}	S.D.	
3	ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลการ ประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการ จัดการ	4.41	.59	มาก
4	ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตาม แผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา	4.41	.60	มาก
5	ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มี ประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล	4.48	.59	มาก
6	ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่การจัด การศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา	4.35	.61	มาก
7	เด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารจัดการ การศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร	4.34	.60	มาก
8	ผู้บริหารจัดสรรเงินรางวัลให้กับบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ โรงเรียนอย่างเหมาะสม	4.31	.63	มาก
รวม		4.39	.48	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.39$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ($\bar{x}=4.48$) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย ($\bar{x}=4.46$) และ ผู้บริหารเข้าใจปรัชญาและหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย ($\bar{x}=4.41$)

ตาราง 6 แสดงระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายใน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	กำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา	4.44	.57	มาก
2	จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	4.43	.55	มาก
3	จัดระบบสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหาร จัดการ	4.34	.59	มาก
4	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน คุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.42	.59	มาก
5	นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้ วางแผน พัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.39	.57	มาก
6	จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพ ภายใน	4.46	.56	มาก
รวม		4.41	.47	มาก

จากตาราง 6 พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ($\bar{X}=4.46$) กำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา ($\bar{X}= 4.44$) จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=4.43$)

ตาราง 7 แสดงระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	สถานศึกษาได้สร้างความเข้าใจในเอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง	4.39	.68	มาก
2	ชุมชน ก่อนสร้างหลักสูตรสถานศึกษาได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน	4.24	.67	มาก
3	ปัญหา และความต้องการในสถานศึกษาของตน สถานศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร	4.36	.63	มาก
4	สถานศึกษาปฐมวัย สถานศึกษามีการประเมินการใช้หลักสูตรว่า หลักสูตรเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ	4.30	.64	มาก
5	สังคมและสติปัญญา สถานศึกษาประกาศใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น	4.36	.63	มาก
6	คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง รับทราบและ ดำเนินการตามบทบาทของตนต่อไป ผู้สอนเด็กปฐมวัยได้นำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก โดยให้เด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษได้รับการพัฒนา	4.29	.59	มาก
รวม		4.32	.53	มาก

จากตาราง 7 พบว่าความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้คือ สถานศึกษาได้สร้างความเข้าใจในเอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครองชุมชน ($\bar{X}=4.39$) สถานศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร

สถานศึกษาปฐมวัย ($\bar{X}=4.36$) สถานศึกษาประกาศใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง รับทราบและดำเนินการตามบทบาทของตนต่อไป ($\bar{X}=4.36$) และสถานศึกษามีการประเมินการใช้หลักสูตรว่าหลักสูตรเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ก่อนนำไปใช้ ($\bar{X}=4.30$)

ตาราง 8 แสดงระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย	4.39	.60	มาก
2	มีสื่อที่หลากหลายเหมาะสม เพียงพอ และปลอดภัย	4.24	.65	มาก
3	มีแหล่งเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา เหมาะสม เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมและเปิดโอกาสให้นักเรียน ออกกำลังกายและพักผ่อน	4.29	.67	มาก
4	มีการจัดตารางเวลาที่เหมาะสมในแต่ละวันในการใช้สื่อต่าง ๆ	4.20	.62	มาก
5	มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และตอบสนองความต้องการรายบุคคล ตามความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	4.28	.60	มาก
6	ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก	4.21	.62	มาก
รวม		4.27	.51	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้คือ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและ

สภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กโดยจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย ($\bar{X}=4.39$) มีแหล่งเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา เหมาะสม เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนออกกำลังกายและพักผ่อน ($\bar{X}=4.29$) และมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และตอบสนองความต้องการรายบุคคล ตามความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ($\bar{X}=4.28$)

ตาราง 9 แสดงระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	ผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน	4.40	.57	มาก
2	โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการโดยผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบทุกด้าน	4.47	.56	มาก
3	โรงเรียนจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.39	.60	มาก
4	ครูผู้สอนจัดให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่	4.37	.54	มาก
5	กิจกรรมที่จัดให้เด็กเป็นกิจกรรมที่พัฒนาเด็กเป็นองค์รวม ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา	4.45	.54	มาก
รวม		4.41	.48	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการโดยผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบทุกด้าน ($\bar{X}=4.47$) กิจกรรมที่จัดให้เด็กเป็นกิจกรรมที่พัฒนาเด็กเป็นองค์รวม ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ($\bar{X}=4.45$) และผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ($\bar{X}=4.40$)

ตาราง 10 แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	ค่าสถิติ (N=101)		แปล ผล
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้สอนได้วางแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ มีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของเด็ก	4.43	.57	มาก
2	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติและการสร้างชิ้นงาน	4.39	.55	มาก
3	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี นำความรู้ทักษะ และมีเจตคติที่ดี มีความสามารถในการสร้างงาน	4.38	.56	มาก
4	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	4.34	.59	มาก
5	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กเป็นคนดี สามารถแก้ปัญหาและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.44	.56	มาก
รวม		4.39	.47	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.39$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้คือ ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กเป็นคนดี สามารถแก้ปัญหาและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=4.44$) ผู้สอนได้วางแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ มีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของเด็ก ($\bar{x}=4.43$) และครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติและการสร้างชิ้นงาน ($\bar{x}=4.39$)

ตาราง 11 แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{x}	S.D.	
1	ผู้สอนมีการสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและ พัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่	4.37	.56	มาก
2	สถานศึกษาและครูผู้สอนมีการใช้สารสนเทศในการวางแผนการ จัดกิจกรรม เพื่อชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน	4.40	.55	มาก
3	โรงเรียนประเมินเด็กทั้งการลงมือปฏิบัติ การได้รับประสบ การณ์ตรง และการให้เด็กประเมินตนเอง	4.43	.62	มาก
4	โรงเรียนทำการพัฒนาการของเด็กทั้งการประเมินองค์รวม การประเมินพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้ตรงกับความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละ คน	4.41	.57	มาก
5	โรงเรียนทำการประเมินพัฒนาการของเด็กโดยคำนึงถึงความ แตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวบรวมข้อมูลจากผลงานของเด็ก ตลอดจนการแสดงออกของเด็ก	4.43	.55	มาก
รวม		4.40	.49	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ โรงเรียนทำการประเมินพัฒนาการของเด็กโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวบรวมข้อมูลจากผลงานของเด็ก ตลอดจนการแสดงออกของเด็ก ($\bar{x}=4.43$) โรงเรียนประเมินเด็กทั้งการลงมือปฏิบัติ การได้รับประสบการณ์ตรง และการให้เด็กประเมินตนเอง ($\bar{x}=4.43$) โรงเรียนทำการพัฒนาการของเด็กทั้งการประเมินองค์รวม การประเมินพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ให้ตรงกับความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ($\bar{x}=4.41$) และสถานศึกษามีการใช้สารสนเทศในการวางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ($\bar{x}=4.40$)

ตาราง 12 แสดงความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	ค่าสถิติ (N=101)		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับครอบครัวของเด็กอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.35	.59	มาก
2	โรงเรียนจัดให้ครูผู้สอนทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็กร่วมกัน	4.34	.67	มาก
3	ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองของเด็ก	4.50	.58	มาก
4	ผู้สอนกับผู้ปกครองของเด็กมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก	4.41	.62	มาก
5	ผู้สอนสร้างการมีส่วนร่วมและแสวงหาความร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก	4.35	.57	มาก
6	ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจพฤติกรรมของการแสดงออกของครูผู้สอนในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก	4.32	.62	มาก
รวม		4.37	.49	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับดังนี้คือ ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองของเด็ก ($\bar{X}=4.50$) ผู้สอนกับผู้ปกครองของเด็กมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก ($\bar{X}=4.41$) ผู้สอนสร้างการมีส่วนร่วมและแสวงหาความร่วมมือกับผู้ปกครอง ในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก ($\bar{X}=4.35$) และโรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับครอบครัวของเด็กอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ($\bar{X}=4.35$)

ตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ (t-test ชนิด Independent Samples) ดังตาราง 13 -14

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	ผู้บริหาร (N=31)		ครูปฐมวัย (N=70)		ค่าสถิติ (N=101)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	t	Sig
1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.27	.33	4.31	.46	-.45	.66
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.48	.39	4.36	.51	1.29	.20
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	4.42	.46	4.40	.48	.14	.89
รวม	4.39	.35	4.36	.44	.37	.72

จากตาราง 13 พบว่าผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยรวมและรายด้าน

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย	ผู้บริหาร (N=31)		ครูปฐมวัย (N=70)		ค่าสถิติ (N=101)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	t	Sig
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	4.32	.53	4.32	.53	-.04	.97
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	4.28	.40	4.26	.55	.29	.78
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.50	.47	4.37	.48	1.20	.24
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	4.46	.44	4.36	.48	1.03	.36
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.37	.44	4.42	.51	-.50	.62
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	4.40	.41	4.36	.52	.39	.70
รวม	4.39	.35	4.35	.44	.47	.63

จากตาราง 14 พบว่าผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ (t-test ชนิด Independent Samples) ดังตาราง 15 – 16

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยจำแนกตามลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	ผู้บริหารและครูปฐมวัย				ค่าสถิติ (N=101)	
	เปิดเฉพาะ อนุบาลอย่างเดียว (N=48)		เปิดอนุบาล และชั้นที่สูงกว่า (N=53)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t	Sig
1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.32	.45	4.27	.39	.56	.58
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	4.40	.51	4.38	.45	.17	.86
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	4.42	.51	4.40	.44	.15	.88
รวม	4.38	.45	4.35	.39	.31	.76

จากตาราง 15 พบว่า ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน
เอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย
จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

ความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย	ผู้บริหารและครูปฐมวัย				ค่าสถิติ (N=101)	
	เปิดเฉพาะ อนุบาลอย่างเดียว (N=48)		เปิดอนุบาล และชั้นที่สูงกว่า (N=53)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	t	Sig
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัย	4.36	.48	4.29	.57	.68	.50
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ของเด็ก	4.32	.50	4.22	.51	1.02	.31
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.43	.49	4.40	.47	.26	.79
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	4.40	.50	4.38	.45	.16	.87
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการ เรียนรู้ของเด็ก	4.39	.51	4.42	.47	-.24	.81
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ครอบครัวของเด็ก	4.35	.51	4.40	.46	-.47	.64
รวม	4.37	.45	4.35	.42	.28	.78

จากตาราง 16 พบว่าผู้บริหารและครูปฐมวัย จำแนกตามลักษณะการเปิดสอนที่
แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน
เอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ดังตาราง 17-18

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอโดยรวมและรายด้าน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ระหว่างกลุ่ม	.308	2	.154	.864	.424
	ภายในกลุ่ม	17.470	98	.178		
	รวม	17.778	100			
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ระหว่างกลุ่ม	.599	2	.299	1.326	.270
	ภายในกลุ่ม	22.121	98	.226		
	รวม	22.720	100			
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภาพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ระหว่างกลุ่ม	.634	2	.317	1.434	.243
	ภายในกลุ่ม	22.307	98	.221		
	รวม	21.673	100			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.398	2	.199	1.160	.318
	ภายในกลุ่ม	16.813	98	.172		
	รวม	17.212	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอโดยรวมและรายด้าน

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	ระหว่างกลุ่ม	.147	2	.073	.258	.773
	ภายในกลุ่ม	27.891	98	.285		
	รวม	28.038	100			
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.236	2	.118	.457	.635
	ภายในกลุ่ม	25.329	98	.258		
	รวม	25.565	100			
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.523	2	.261	1.154	.320
	ภายในกลุ่ม	22.183	98	.226		
	รวม	22.706	100			
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	.495	2	.248	1.125	.329
	ภายในกลุ่ม	21.578	98	.220		
	รวม	22.074	100			
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.538	2	.269	1.140	.324
	ภายในกลุ่ม	23.140	98	.236		
	รวม	23.678	100			
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.075	2	.038	.157	.855
	ภายในกลุ่ม	23.503	98	.240		
	รวม	23.578	100			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.160	2	.080	.427	.653
	ภายในกลุ่ม	18.405	98	.188		
	รวม	18.565	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามตาราง 19

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆
X	-	.885**	.938**	.898**	.904**	.796**	.776**	.836**	.741**	.805**	.791**
X ₁	-	-	.775**	.659**	.848**	.702**	.802**	.743**	.705**	.739**	.762**
X ₂	-	-	-	.771**	.818**	.723**	.692**	.772**	.673**	.727**	.711**
X ₃	-	-	-	-	.798**	.740**	.630**	.762**	.644**	.728**	.686**
Y	-	-	-	-	-	.835**	.872**	.923**	.859**	.910**	.857**
Y ₁	-	-	-	-	-	-	.631**	.711**	.608**	.732**	.676**
Y ₂	-	-	-	-	-	-	-	.770**	.732**	.739**	.711**
Y ₃	-	-	-	-	-	-	-	-	.774**	.871**	.734**
Y ₄	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.737**	.681**
Y ₅	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.706**
Y ₆	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y) (.904**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₁) (.796**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₂) (.776**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₃) (.836**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₄) (.741**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₅) (.805**) การดำเนินการจัดการศึกษาโดยรวม (X) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวม (Y₆) (.791**)

จากตาราง 19 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (X) และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย (Y) ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก ($r=0.904$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่า

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (X) กับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก (Y_3) ($r=.836$)

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (X) กับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (Y_1) ($r=.796$)

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (X) กับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก (Y_2) ($r=.776$)

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 5 ที่ว่า “การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก”

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์แนวทางการยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษา
ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยระดับสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เพื่อหาแนวทางการยกระดับความสำเร็จ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม

ด้านที่	ความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย	ระดับ ความสำเร็จ	ข้อสรุปการพัฒนา
1	ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	4.32	สร้างแนวทางพัฒนา
2	ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ของเด็ก	4.27	สร้างแนวทางพัฒนา
3	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ของเด็ก	4.41	-
4	ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	4.39	-
5	ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	4.40	-
6	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	4.37	-
	รวม	4.36	

จากตาราง 20 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยยึดเอาหลักเกณฑ์ของตัวแปรจากระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม มาร่างเป็นคำถามแนวทางพัฒนา แล้วนำไปเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อให้ความเห็นเป็นแนวทางนำไปพัฒนา ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด ได้ให้ข้อเสนอแนะต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยและด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ดังนี้ ได้แก่

1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ผู้เชี่ยวชาญทุกคนได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยดังนี้คือ ต้องจัดให้มีการอบรมของผู้มีส่วนได้เสียในสถานศึกษา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา มีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อ

ทราบสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา ความต้องการ และบริบทของโรงเรียน

ตั้งคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

“...ควรคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สารระ การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน มีการประเมินการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข...”

(กิงกาญจน์ พลเยี่ยม, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...ควรมีการอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ สร้างความรู้เข้าใจแนวทางการพัฒนา หลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัย มีการวิเคราะห์ swot ในการพัฒนาหลักสูตร ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา สำเนาเอกสารหลักสูตรให้ครูได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัด ประสบการณ์ให้เด็ก มีการติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อทราบสภาพ/ปัญหา/แนว ทางการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา ความต้องการ และบริบท ของโรงเรียน...”

(นัยนา ฉายวงศ์, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...สถานศึกษาควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และให้มีความร่วมมือกันระหว่างครอบครัว ชุมชน ครูผู้สอน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก และควรศึกษาบริบทของสังคม ท้องถิ่น และพื้นฐานของเด็ก เพื่อ กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเด็กให้สอดคล้องกับเด็กแต่ละคน และสอดคล้องกับสังคมและ ท้องถิ่น...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดประชุมปฏิบัติการในการจัดทำหลักสูตรปฐมวัยให้บุคลากรในโรงเรียน เอกชน เพื่อยึดหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 เป็นหลัก เพื่อกำหนดสาระของหลักสูตรให้เหมาะสม ต่อบริบทของเอกชน ศึกษาดูงานสถานศึกษาดีเด่นในด้านการจัดทำหลักสูตรปฐมวัย เพื่อให้ บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการจัดทำหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น และบุคลากรทุกคนมี ส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงปัจจัย กระบวนการ และนักเรียน...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2562)

“...หลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ควรคำนึงความเหมาะสมกับธรรมชาติของเด็ก สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ บริบทของโรงเรียน จัดการศึกษาให้มีสิ่งใหม่ๆ ที่ให้เกิดความโดดเด่นในโรงเรียนเอกชน พัฒนาการให้ครอบคลุมทุกด้าน

(วัฒนา กงวิรัตน์, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย พัฒนาการให้ครบทุกด้าน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร และเข้ารับการอบรมบุคลากรของสถานศึกษา เพื่อทำความเข้าใจในหลักการในการจัดการศึกษาปฐมวัย ตลอดทั้งศึกษาดูงานสถานศึกษาอื่นๆ ที่มีการจัดทำหลักสูตรปฐมวัยที่ดีเด่น...”

(วรินทร์กุล อาภาพลสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

“...ควรเป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาให้เด็กปฐมวัย ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสมดุลรอบด้าน ตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล...”

(พัชรี จักรชุม, สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2562)

“...โรงเรียนเอกชนจะต้องจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับสถานศึกษา จัดการเรียนการสอนให้ตรงกับบริบทของโรงเรียนเอง มีความชัดเจน เหมาะสม กับช่วงวัย ให้นักเรียนได้พัฒนาทุกด้าน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์- จิตใจ สังคม และสติปัญญา มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ดี เตรียมส่งต่อในระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ..”

(สุณีย์ ศรีวรมย์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2562)

“...หลักสูตรปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ควรต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก วุฒิภาวะของเด็ก คำนึงถึง EQ ของเด็ก ไม่เน้นเนื้อหาจนเกินไป ปลูกฝังด้านจริยธรรมให้แก่เด็ก พัฒนาการเด็กทั้ง 4 ด้าน...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562)

2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เชี่ยวชาญทุกคนได้ให้ข้อเสนอแนะโดย อาคาร/บริเวณโรงเรียนทั้งภายในและภายนอกต้องสะอาด ร่มรื่น และปลอดภัย สื่อที่ใช้เด็กสามารถสัมผัสได้ จับต้องได้ ให้เกิดการเรียนรู้ ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการสร้างสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอกห้องเรียน และหาแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษาที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเรียนรู้ของเด็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ต้องมีความรัก ความเมตตาต่อผู้เรียน และต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อ

ร่างกาย ประกาศเกียรติคุณ หรือให้รางวัลห้องเรียนที่มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กดีเด่น เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของครู และเป็นการให้ขวัญกำลังใจ นำบุคลากรไปศึกษาดูงานหน่วยงาน สถานศึกษาที่ปฏิบัติเป็นเลิศในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ตั้งคำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

“...ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียน โดยเน้นความเป็นระเบียบ สะอาด สวยงาม ปลอดภัย มีมุมประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาการของเด็กและการจัดการเรียนรู้ของเด็ก สามารถทำกิจกรรมได้สะดวก ห้องเรียนมีแสงสว่าง และสีอันสบายตา สำหรับการจัดบรรยากาศภายนอกห้องเรียน ควรนำดู นำอยู่ นำเรียน มีสวนหย่อม สวนผัก สวนครัว เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็ก...”

(กิงกาญจน์ พลเยี่ยม, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...อาคาร/บริเวณโรงเรียนทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนสะอาด ร่มรื่น และปลอดภัย ควรมีการตกแต่งสถานที่ ห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การสร้างสนามเด็กเล่นที่เสริมพัฒนาการ การทาสีให้สว่าง สดใส นำอยู่ นำเรียน สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ ควรเป็นสื่อที่เสริมพัฒนาการทางสมอง ให้เด็กได้สัมผัส จับต้อง ให้เกิดการเรียนรู้ ครู/ผู้ดูแลเด็ก ต้องมีความรัก ความเมตตาต่อผู้เรียน และต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ให้เด็กได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ และฝึกให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันตามศักยภาพของเด็ก โดยครู/ผู้ดูแลเด็กต้องมีความเข้าใจและไม่ใจร้อน ไม่เร่งรีบ...”

(นัยนา ฉายวงศ์, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลและสถานที่แวดล้อม ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก และจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสะอาด เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามวัย ส่งเสริมให้มีสุขภาพที่ดี...”

(วัฒนา สุวรรณไตรย์, สัมภาษณ์, 5 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ให้บุคลากรที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดำเนินงาน ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการสร้างสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน มีการกำกับ นิเทศ ติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของบุคลากรในการสร้างสภาพแวดล้อม

ประกาศเกียรติคุณ หรือให้รางวัลแก่ครูที่มีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กดีเด่น เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของครู และเป็นการให้ขวัญกำลังใจ รวมทั้งนำบุคลากรไปศึกษาดูงานหน่วยงาน/สถานศึกษาที่ปฏิบัติเป็นเลิศในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก...”

(จรัลชัย ไพไธล, สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในภายนอกให้หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ที่ดี คำนึงถึงความปลอดภัยให้มากที่สุด ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างทั่วถึง หาแหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้มีประสบการณ์และการเรียนรู้เพิ่มขึ้น...”

(วัฒนา กงวิรัตน์, สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดสภาพแวดล้อมให้หลากหลาย ปลอดภัย เหมาะสมกับวัยของเด็ก ส่งเสริมให้คณะครูได้มีความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ตลอดถึงนวัตกรรมใหม่ ๆ สำหรับเด็ก...”

(วรินทร์กุล อาภาพลสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2562)

“...สถานศึกษาควรจัดทั้งในห้องเรียน อาคารเรียน และบริเวณโรงเรียน ให้เป็นกันเอง ควรมีสนามเด็กเล่นอยู่ติดกับตัวอาคาร โดยจัดให้ใช้ได้ในสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย และมีบ่อทราย อุปกรณ์ในห้องเรียนควรมีทั้งของเล่น และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านรักษาความสะอาดของห้องเรียน...”

(พัชรี จักรชุม, สัมภาษณ์, 19 พฤษภาคม 2562)

“...สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน และจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และต้องมีความปลอดภัยต่อนักเรียน เน้นคุณภาพของนักเรียนรอบด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษา...”

(สุวณีย์ ศรีวรมย์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2562)

“...ควรจัดสภาพแวดล้อมให้หลากหลาย เพียงพอ ปลอดภัย และมีคุณภาพได้มาตรฐาน สภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ โรงอาหารให้เหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์ของเล่นต่าง ๆ ให้เหมาะกับวัย ปลอดภัย และสร้างการเรียนรู้สำหรับเด็ก...”

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 25 พฤษภาคม 2562)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผลการวิจัย
8. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ 6 ประเด็น ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย

3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

6. เพื่อหาแนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. การดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก

2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. การดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำตอบแบบเลือกตอบ (Check List) เพื่อทราบเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งของครูเอกชน ลักษณะการเปิดสอนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย 3 ด้าน ตามกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

การดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 5
การดำเนินการอยู่ในระดับมาก	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
การดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
การดำเนินการอยู่ในระดับน้อย	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
การดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.320 - 0.786 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.868

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม 6 ด้าน ตามสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 5
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.447 - 0.752 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.880

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยเพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยการนำคะแนนจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์การแบ่งช่วงดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.51 – 4.00 หมายถึง ระดับมาก

2.51 – 3.00 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.51 – 2.00 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ต่างกัน เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) กรณีผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หรือ .01 ทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe (Scheffe Method) หรือ LSD (LSD Method) ตามความเหมาะสม

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การหาค่าอย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้

1. ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ปรากฏผลดังนี้

1.1 ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.2 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและ

การเรียนรู้ของเด็ก ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยโดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่าง พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่าง พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยโดยรวมกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโดยรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.904 ($r_{xy}=0.904$)

6. แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยโดยยึดหลักเกณฑ์ของตัวแปรจากระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ที่มีระดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม นำมาร่างเป็นแบบสอบถามแล้วนำไปให้ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคุณภาพเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อหาข้อมูลหรือแนวทางในการยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมต่อไป

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้

1. ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 “การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก” เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ได้จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดระบบสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงานคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผู้บริหารและครูปฐมวัยเข้าใจปรัชญาและหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย ใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ สามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการ และเอาใจใส่การจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา ชุมชนพึงพอใจผลการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร มีการจัดสรรเงินรางวัลให้กับบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอย่างเหมาะสม ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก ผลิตสื่อ ใช้สื่อ และประเมินสื่อ เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง ครูวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ปรับการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้

สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ครูมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย จัดทำสารนิทัศน์ วิเคราะห์เด็กเป็นรายกลุ่ม รายบุคคล เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน จังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรียา คงมั่น (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยกับประสิทธิภาพการบริหาร จัดการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ตึกตา สิมิลาเต่า (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและ การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดย ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญ ไทยแท้, นิตยา ภัทสรศิริ และจันทร์ฤชณา หม่อมหลวง. (2560, หน้า 1101 - 1115) ได้ศึกษา เรื่อง การ บริหารงานการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนคร อุบลราชธานี พบว่า สภาพการบริหารงานการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษา มีสภาพ การบริหารงานทั้ง 6 ด้าน และในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและ การเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัมย์พร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตาม มาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริม การศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่าระดับประสิทธิผลมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย โรงเรียน อนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันผู้ปกครองให้ความสนใจเลือกที่

เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานมากขึ้น เป็นที่ยอมรับแก่สังคม ผู้ปกครอง ส่งผลให้ผู้บริหารและครูปฐมวัยต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอในทุกด้านเพื่อความสำเร็จต่อสถาบันที่ตนเองอยู่ และเพื่อที่จะสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครอง ที่ให้ความไว้วางใจ นำบุตรหลานเข้าเรียน

2. การเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและครูปฐมวัยมีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อพัฒนาตนเอง ทราบบทบาทหน้าที่ของตน รวมถึงนโยบายของกระทรวง ศึกษาธิการ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มีการปฏิรูปหลักสูตรปฐมวัย ทราบหลักเกณฑ์และ วิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และดำเนินการตามข้อกำหนดดังกล่าว เพื่อให้โรงเรียน เอกชนของตนเองที่เปิดสอนระดับปฐมวัยมีการดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการ ดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 “ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผลจากความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและ การเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ส่งผลให้เกิด ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย คือ โรงเรียนจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและ มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับศรัทธาของนักเรียน ผู้ปกครอง แข่งขันกันได้ในระดับสากล ผู้เรียนมี

พัฒนาการดีสมัย ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเอาใจใส่ สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่พึงมี เรียนรู้ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน และครู ปรุ้มวัยให้มีความสามารถรอบด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีฆัมพร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของ โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่าระดับประสิทธิผลมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารและครู ปรุ้มวัย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 3 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ภารกิจในการดำเนินงาน บริหารโรงเรียนตามขอบข่ายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้นั้นก็ไม่แตกต่างกัน โรงเรียนที่เปิด สอนในระดับอนุบาลอย่างเดียวกันก็มีความพร้อมในด้านบุคลากร บุคลากรเข้าใจปรัชญา หลักการ ธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัย มีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาระดับ ปฐมวัยเช่นเดียวกันกับโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนอนุบาลและชั้นที่สูงกว่า สอดคล้องกับ บทสัมภาษณ์ของ นัยนา ฉายวงศ์ (สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม 2562) ว่าทั้งผู้บริหารและครูปฐมวัย ในสถานศึกษาเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษา และเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ในด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ให้เข้าใจหลักการ ปรัชญา หลักสูตรปฐมวัย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงกำหนด

3.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 3 “ระดับ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ก็ต้องมีความรู้ หลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเช่นเดียวกัน มีการจัดกระบวนการการเรียนรู้สำหรับเด็ก จัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เข้าใจปรัชญา ใช้หลักสูตรที่เหมาะสม จัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมั่นฝึกอบรมพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อให้ตรงความต้องการของสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ วัฒนา กงวิรัตน์ (สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2562) ที่ว่า ผู้บริหาร จำเป็นที่จะต้องเข้าใจหลักสูตรปฐมวัย เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ของเด็ก และต้องคัดเลือก ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาปฐมวัย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสถานศึกษาเอกชนทุกโรงเรียนที่มีการแข่งขันกันมากในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ปกครองยอมรับ เชื่อถือในการจัดการศึกษาระดับนี้ จนทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ

4. การอภิปรายเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

4.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 4 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน”ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เมื่อปฏิบัติงานในสถานศึกษาเอกชนแล้ว ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รู้จักฝึกฝนตนเองให้เป็นที่ยอมรับแก่เจ้าของกิจการ ตลอดจน ผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในลักษณะเดียวกัน และมีความเข้าใจในหลักการประกันคุณภาพภายในตามที่กฎหมายกำหนด สร้างความเชื่อถือ ไว้วางใจแก่ผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ ลิมวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 4 “ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันแต่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเดียวกันได้ร่วมกันทำงานในด้านการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ จึงมองเห็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และเข้าใจหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นอย่างดี มีความรู้ ความสามารถ มีวุฒิทางการศึกษาปฐมวัย รับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองของเด็ก เพื่อที่จะให้ผู้ปกครองได้เชื่อมั่นไว้วางใจ ในด้านการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เด็กในสถานศึกษาของตนเอง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิฆัมพร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่า ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยโดยรวมกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.904 ($r_{xy}=0.904$) เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน มีค่า r_{xy} ตั้งแต่ .741- .836 โดยที่ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ($r=.796$) ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนของเด็ก ($r=.776$) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($r=.836$) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ($r=.741$) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($r=.805$) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ($r=.791$)

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้น หมายถึง การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นผลให้เกิดความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ทั้ง 6 ด้าน ควบคู่ไปด้วย อันประกอบด้วย ด้านการจัดทำ

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

6. แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ดังนี้

6.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะโดย ต้องจัดให้มีการอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ สร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มาเป็นวิทยากร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนเข้าร่วม ประชุม อบรม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้รับใบอนุญาต คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้แทนผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย สถานศึกษาควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และให้มีความร่วมมือกันระหว่างครอบครัว ชุมชน ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีการวิเคราะห์ (swot) ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา มีการติดตาม ประเมินผล การใช้หลักสูตร เพื่อทราบสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา ความต้องการ และบริบทของโรงเรียน

6.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 9 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะ โดยอาคาร/บริเวณโรงเรียนทั้งภายใน และภายนอกต้องสะอาด ร่มรื่น และปลอดภัย มีการตกแต่งสถานที่ ห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การสร้างสนามเด็กเล่นที่เสริมพัฒนาการตามวัย การทาสีให้สว่างสดใส น่าอยู่ น่าเรียน สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ควรเป็นสื่อที่เสริมพัฒนาการสมอง (BBL: Brain-based Learning) ให้เด็ก ได้สัมผัส จับต้อง ให้เกิดการเรียนรู้ ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการสร้าง สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการ เรียนรู้ของเด็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ต้องมีความรัก ความเมตตาต่อผู้เรียน และต้องดูแลเอาใจใส่อย่าง ใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ประกาศเกียรติคุณ หรือให้รางวัลห้องเรียนที่มี การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กดีเด่น เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของครู และเป็น การให้ขวัญกำลังใจ นำบุคลากรไปศึกษาดูงานหน่วยงาน สถานศึกษาที่ปฏิบัติเป็นเลิศในการจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับปฐมวัยในจังหวัดนครพนม ครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปกำหนดแผนนโยบายการจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนการบริหารจัดการการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อสร้างความพึงพอใจในการดำเนินงาน และสร้างความศรัทธาให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายมานั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน ทุกภูมิภาค

2.2 ควรมีการศึกษารายละเอียดเชิงคุณภาพ เรื่องการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จรรยา ชินสี. (2552). *แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิฆัมพร ศิริจันทพันธ์. (2556). *ประสิทธิผลตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ตะวัน สื่อกระแสร์. (2556). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารวิชาการ*, 6(3), 124-126.
- ตุ๊กตา สิวาเลาเต่า. (2555). *การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปวีชญา ชัยสัตตรา. (2559). *ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสุนทร. (2553). *สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2557) *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุริยวิยาสาน.
- บรูซัย ศิริมหาสาคร. (2545). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/3735>. 10 มิถุนายน 2561.
- ปัทมา คุณเวทย์วิริยะ. (2548) *ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาโดยใช้สื่อไม่มีโครงสร้าง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- เปรมรุ่ง วงศ์อนันต์. (2553). ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน เข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- เพ็ญจันทร์ อุปพงษ์ และศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิชาการ, 13(2), 43-44.
- มนัสวีร์ จันทรงษ์. (2554). ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอปิกกราฟฟิคส์ดีไซน์.
- เรขา ศรีวิชัย. (2554). รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ลลิตา วัจนสุนทร. (2554). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลหนองหาร อำเภอหนองหาร จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรนาท รักสกุลไทย และคณะครูอนุบาลโรงเรียนเกษมพิทยายา. (2558). สูดยอดเทคนิคการจัดการเรียนรู้ แบบक्रमืออาชีพ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสบปีเลิร์นนิ่ง.
- วรินทร์กษ จัดแจง. (2554). การพัฒนาผู้ดูแลเด็กในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรฐานขั้นพื้นฐาน องค์การบริหารส่วนตำบลดงเย็น อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศตพร ทับธนะ, จรัส อติวิทยากรณ์ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพัทลุง. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4. (หน้า 291). พัทลุง: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2554). แนวทางประกันคุณภาพมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *การประชุมสร้างความเข้าใจหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย*. 9 มีนาคม 2561. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2560). *พัฒนาการการจัดการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำลี รักสุทธี. (2544). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/3735>. 10 มิถุนายน 2561.
- สุดารัตน์ อึ้งสกุล. (2551). *สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัด สกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุปราณี วิชะรังสรรค์. (2553). *การจัดการคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการเขต 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุรียา คงมัน. (2560). *การจัดการศึกษาปฐมวัยกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วลัย พาณิข. (2544). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/3735>. 10 มิถุนายน 2561.
- อชนี วงศ์ศรีทา. (2553). *การพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลเด็กในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาล ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อรทัย มูลคำ. (2542). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/3735>. 10 มิถุนายน 2561.
- Longston, A. (2009). Parents Participation in the Invidual Education,about. com, a part of New York Times.
- Claessens, A. (2012). Kindergarten child Care Experiences and Child Achievement and Socioemotional Skill : *Education Resources Information Center*, 27(3).
- Cololin Colorado Participation, (2008). How to get involved in your child s school Activities The Nation Institite for literacy and the U.S. Department of Education Office of Special Education Programs.

- Lingam, G.,Lingam, N., & Sharma, L. (2017). Education Reforms and Implications on Teachers. *World of Work: Perspectives of Fijian Primary Teachers. Australian Journal of Teacher Education, 42(1).*
- Mackenziel, B. (2011). Caring for Rosie the Riveter children: *Education Resources Information Center, 66(6).*
- Reinke, Wendy M. (2004). *The classroom Check – up: A Brief Intervention to Reduce Current and Future Student Problem Behaviors Through Classroom Teaching Practices*, Dissertation Abstracts International, 66(7), 3935-B.
- Vesna, M., Natasa, R. (2008). *Key Ict Competences of Kindergarten Teachers.* Proceedings of the 3rd International Conference on Advances and Systematic Research ECNSI – 2009 8th Special Focus Symposium on ICESKS: Information, Communication and Economic Sciences in the Knowledge Society, Zadar, Croatia.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไทร คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.พจมาน ชำนาญกิจ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนมเขต 1
5. ดร.ประยูรศรี กวานปรัชชา นายกสมาคมโรงเรียนเอกชนจังหวัดนครพนม
และผู้จัดการโรงเรียนอนุบาลประยูรศรี
จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแนวทางพัฒนา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไทร กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางวัฒนา กงวิรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1
5. นางสาวณีย์ ศรีวรรณ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม
6. นางสาววรินทร์กุล อาภาพลสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนตงเจ็ย จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
7. นางกิ่งกาญจน์ พลเยี่ยม ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกิ่งกาญจน์นาแก
จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน
8. นางนัยนา ฉายวงศ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม
9. นางพัชรี จักรชุม ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. euan

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

U. eumw

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

K. Aum

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางวัฒนา กงวิรัตน์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญากรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๐๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ประยูรศรี กวานประจักษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๐๕๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธิญญากรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. sun

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๓๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

U. Aum

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๑๖๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๙๓๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญ์กรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษา วิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

V. sumrit

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๘๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

N. eunim

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศร ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไพหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรชัยคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภากล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. eunim

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัญชัย อัมภพล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภพล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษา
ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ
และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอขอบขออนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือ
การวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

K. Anun

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้วิชาอนุเคราะห์เสนอแนวทางพัฒนา

เรียน "นางวัฒนา กงวิรัตน์"

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. surin

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภพล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๕๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวณีย์ ศรีธรรมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

H. amur

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภากล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๕๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๒๕๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกิ่งกาญจนนาแก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

U. Suman

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางนัยนา ฉายวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอบขออนุญาตท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

K. eum

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางพัชรี จักรชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

V. amun

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๔๒๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนตงเจีย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายเมธี อินาลา รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

K. amur

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายเมธี อินาลา โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๙๗๑๓ ๐๙๗๕

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษา
กับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สำหรับผู้บริหาร และครูปฐมวัย
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียน เอกชนในจังหวัดนครพนม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน และตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
4. ผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามของท่านไว้เป็นความลับ และการตอบแบบสอบถามของท่าน จะไม่มีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ และหน่วยงานของท่านแต่ประการใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

(นายเมธี อินาลา)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงตามสภาพจริงของท่าน

1. ตำแหน่ง
 - () ผู้บริหาร
 - () ครูปฐมวัย
2. ลักษณะการเปิดสอน
 - () อนุบาลอย่างเดียว
 - () อนุบาลและชั้นที่สูงกว่า
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 - () น้อยกว่า 10 ปี
 - () ระหว่าง 10 – 20 ปี
 - () มากกว่า 20 ปี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 2

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

คำอธิบาย

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การดำเนินการของบุคคลและสถานศึกษาที่ได้บรรลุถึงเป้าหมายตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มี 3 ด้าน คือ

1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ คำถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วพิจารณาความคิดเห็นของท่านว่าโรงเรียนของท่าน อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () วัดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	การดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	การดำเนินการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล						
1.1	ครูเข้าใจปรัชญา หลักการ และธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์					
1.2	ครูจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
1.3	ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก					
1.4	ครูผลิตสื่อ ใช้สื่อ และประเมินสื่อ/เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก					
1.5	ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง					
1.6	ครูวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กเป็นที่ยอมรับและมีการเผยแพร่					
1.7	ครูสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา					
1.8	ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชน					
1.9	ครูมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย					

ข้อ	ข้อความ	การดำเนินการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล						
2.1	ผู้บริหารเข้าใจปรัชญา และหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย					
2.2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย					
2.3	ผู้บริหารใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม และใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ					
2.4	ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา					
2.5	ผู้บริหารส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล					
2.6	ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการ และเอาใจใส่การจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา					
2.7	เด็ก ครู ผู้ปกครอง และชุมชนพึงพอใจผลการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร					
2.8	ผู้บริหารจัดสรรเงินรางวัลให้กับบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอย่างเหมาะสม					
3. สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง						
3.1	กำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา					
3.2	จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา					
3.3	จัดระบบสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการ					

ข้อ	ข้อความ	การดำเนินการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.4	ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
3.5	นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
3.6	จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 3

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

คำอธิบาย

ความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นของการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือมาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ประกอบด้วย 6 ด้าน

1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อคำถามอย่างละเอียด แล้วพิจารณาความคิดเห็นของท่านว่าโรงเรียนของท่านอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () วัดมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย						
1.1	สถานศึกษาได้สร้างความเข้าใจในเอกสารหลักสูตร คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ให้คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน					
1.2	ก่อนสร้างหลักสูตรสถานศึกษาได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในสถานศึกษาของตน					
1.3	สถานศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย					
1.4	สถานศึกษามีการประเมินการใช้หลักสูตรว่า หลักสูตรเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา					
1.5	สถานศึกษาประกาศใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง รับทราบ และดำเนินการตามบทบาทของตนต่อไป					
1.6	ผู้สอนเด็กปฐมวัยได้นำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการวางแผนและออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก โดยให้เด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษได้รับการพัฒนา					
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก						
2.1	มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก โดยจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย					
2.2	มีสื่อที่หลากหลายเหมาะสม เพียงพอ และปลอดภัย					
2.3	มีแหล่งเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา เหมาะสม เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม และเปิดโอกาสให้นักเรียนออกกำลังกายและพักผ่อน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.4	มีการจัดตารางเวลาที่เหมาะสมในแต่ละวันในการใช้สื่อต่าง ๆ					
2.5	มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเด็กทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และตอบสนองความต้องการรายบุคคล ตามความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน					
2.6	ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก					
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก						
3.1	ผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน					
3.2	โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการโดยผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบ					
3.3	โรงเรียนจัดแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก					
3.4	ครูผู้สอนจัดให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่					
3.5	กิจกรรมที่จัดให้เด็กเป็นกิจกรรมที่พัฒนาเด็กเป็นองค์รวม ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา					
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้						
4.1	ผู้สอนได้วางแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ มีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของเด็ก					
4.2	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติและการสร้างชิ้นงาน					
4.3	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี นำความรู้ ทักษะและมีเจตคติที่ดี มีความสามารถในการสร้างงาน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.4	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง					
4.5	ครูผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กเป็นคนดี สามารถแก้ปัญหาและนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน					

5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

5.1	ผู้สอนมีการสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่					
5.2	สถานศึกษาและครูผู้สอนมีการใช้สารนิเทศในการวางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน					
5.3	โรงเรียนประเมินเด็กทั้งการลงมือปฏิบัติและการได้รับประสบการณ์ตรง และการให้เด็กประเมินตนเอง					
5.4	โรงเรียนทำการพัฒนาการของเด็กทั้งการประเมินองค์รวม การประเมินพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาให้ตรงกับความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน					
5.5	โรงเรียนทำการประเมินพัฒนาการของเด็กโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยรวบรวมข้อมูลจากผลงานของเด็ก ตลอดจนการแสดงออกของเด็ก					

6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

6.1	โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับครอบครัวของเด็กอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
-----	---	--	--	--	--	--

ข้อ	ข้อความ	ระดับความสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.2	โรงเรียนจัดให้ครูผู้สอนทำโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็กร่วมกัน					
6.3	ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองของเด็ก					
6.4	ผู้สอนกับผู้ปกครองของเด็กมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก					
6.5	ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจพฤติกรรมของการแสดงออกของครูผู้สอนในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก					
6.6	ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจพฤติกรรมของการแสดงออกของครูผู้สอนในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของเด็ก					

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ตาราง 21 การหาค่าความเที่ยงตรงแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการ
ศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ด้านที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	หมายเหตุ
		1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	4	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	5	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	6	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	7	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	8	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	9	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	10	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	11	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	12	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	13	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	14	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	15	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	16	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	17	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	18	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	19	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	20	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	21	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	22	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	23	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	หมายเหตุ
		1	2	3	4	5			
3	24	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้

จากตาราง 21 พบว่า การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม การหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้องจากสูตรการหาค่า IOC จากแบบสอบถามที่คัดมาทั้งหมด 24 ข้อ จะเห็นได้ว่า ทุกข้อมีความสอดคล้องกัน คือ มีค่าระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

ตาราง 22 การหาค่าความเที่ยงตรงแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

ด้านที่	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	หมายเหตุ
		1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	4	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	5	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
1	6	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	7	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	8	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	9	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	10	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	11	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
2	12	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	13	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	14	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	15	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	16	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้

ตาราง 22 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	หมายเหตุ
		1	2	3	4	5			
3	17	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
3	18	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
4	19	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
4	20	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
4	21	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
4	22	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
4	23	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
5	24	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
5	25	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
5	26	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
5	27	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
5	28	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	29	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	30	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	31	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	32	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	33	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้
6	34	1	1	1	1	1	5	1.00	ตัดไว้

ตาราง 23 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient)
การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับ
ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1. ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .382	1	.539
	2	.510
	3	.614
	4	.473
	5	.590
	6	.404
	7	.489
	8	.415
	9	.320
	10	.590
2. ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่าง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิภาพ ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .623	11	.540
	12	.573
	13	.520
	14	.654
	15	.548
	16	.403
	17	.509
	18	.541

ตาราง 23 (ต่อ)

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
3. ด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .459	19	.539
	20	.568
	21	.549
	22	.786
	23	.672
	24	.455
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย		
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .832	25	.516
	26	.452
	27	.696
	28	.627
	29	.487
	30	.483
2. ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .854	31	.596
	32	.621
	33	.605
	34	.603
	35	.460
	36	.569
3. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .880	37	.597
	38	.744
	39	.560
	40	.600
	41	.741

ตาราง 23 (ต่อ)

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	
4. ด้านการบูรณาการการเรียนรู้	42	.536	
	43	.692	
	ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .880	44	.692
	45	.682	
	46	.636	
5. ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก	47	.684	
	48	.593	
	ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .880	49	.744
	50	.752	
	51	.482	
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก	52	.552	
	54	.447	
	55	.523	
	56	.666	
	ค่าความเชื่อมั่นรายด้านเท่ากับ .853	57	.648
	58	.652	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผลการวิจัย
8. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ 6 ประเด็น ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย

3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน
5. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
6. เพื่อหาแนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. การดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน
3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน
4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน
5. การดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำตอบแบบเลือกตอบ (Check List) เพื่อทราบเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งของครูเอกชน ลักษณะการเปิดสอนและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย 3 ด้าน ตามกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ด้านครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ด้านผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และด้านสถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

การดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 5
การดำเนินการอยู่ในระดับมาก	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
การดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
การดำเนินการอยู่ในระดับน้อย	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
การดำเนินการอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.320 - 0.786 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.868

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม 6 ด้าน ตามสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ

ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 5
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อย	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ความสำเร็จในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1

มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.447 - 0.752 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.880

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยเพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
3. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยการนำคะแนนจากแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์การแบ่งช่วงดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3.51 – 4.00 หมายถึง ระดับมาก

2.51 – 3.00 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.51 – 2.00 หมายถึง ระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples)

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ต่างกัน เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test ชนิด One Way ANOVA) กรณีผลการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 หรือ .01 ทำการทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe (Scheffe Method) หรือ LSD (LSD Method) ตามความเหมาะสม

6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ใช้การหาค่าอย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้

1. ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ปรากฏผลดังนี้

1.1 ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.2 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและ

การเรียนรู้ของเด็ก ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยโดยรวมและรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่าง พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่าง พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านทุกด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยโดยรวมกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโดยรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.904 ($r_{xy}=0.904$)

6. แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยโดยยึดหลักเกณฑ์ของตัวแปรจากระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ที่มีระดับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม นำมาร่างเป็นแบบสอบถามแล้วนำไปให้ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคุณภาพเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อหาข้อมูลหรือแนวทางในการยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมต่อไป

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สรุปลงได้ดังนี้

1. ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 “การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก” เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ได้จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดระบบสารสนเทศและใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงานคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา นำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผู้บริหารและครูปฐมวัยเข้าใจปรัชญาและหลักการของการจัดการศึกษาปฐมวัย ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัยมีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย ใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ สามารถบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครู บุคลากรให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการ และเอาใจใส่การจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา ชุมชนพึงพอใจผลการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร มีการจัดสรรเงินรางวัลให้กับบุคลากรที่สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอย่างเหมาะสม ครูสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก ผลิตสื่อ ใช้สื่อ และประเมินสื่อ เทคโนโลยีเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและสรุปรายงานผลพัฒนาการของเด็กแก่ผู้ปกครอง ครูวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ปรับการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้

สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครูผู้ปกครอง และชุมชน ครูมีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาปฐมวัย จัดทำสารนิทัศน์วิเคราะห์เด็กเป็นรายกลุ่ม รายบุคคล เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรียาคงมัน (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ตึกตา สิมาลาเต่า (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญ ไทยแท้, นิตยา ภัสสรศิริ และจันทร์กฤษณา หม่อมหลวง. (2560, หน้า 1101 - 1115) ได้ศึกษา เรื่อง การบริหารงานการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครอุบลราชธานี พบว่า สภาพการบริหารงานการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษา มีสภาพการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน และในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ผลการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัมย์พร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่าระดับประสิทธิผลมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันผู้ปกครองให้ความสนใจเลือกที่

เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานมากขึ้น เป็นที่ยอมรับแก่สังคม ผู้ปกครอง ส่งผลให้ผู้บริหารและครูปฐมวัยต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอในทุกด้านเพื่อความสำเร็จต่อสถาบันที่ตนเองอยู่ และเพื่อที่จะสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครอง ที่ให้ความไว้วางใจ นำบุตรหลานเข้าเรียน

2. การเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยมีความคิดเห็นต่อการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน” ที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนและครูปฐมวัยมีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อพัฒนาตนเอง ทราบบทบาทหน้าที่ของตน รวมถึงนโยบายของกระทรวง ศึกษาธิการ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย มีการปฏิรูปหลักสูตรปฐมวัย ทราบหลักเกณฑ์และ วิธีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และดำเนินการตามข้อกำหนดดังกล่าว เพื่อให้โรงเรียน เอกชนของตนเองที่เปิดสอนระดับปฐมวัยมีการดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ ลิ้มวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการ ดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 “ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผลจากความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและ การเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ส่งผลให้เกิด ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย คือ โรงเรียนจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและ มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับศรัทธาของนักเรียน ผู้ปกครอง แข่งขันกันได้ในระดับสากล ผู้เรียนมี

พัฒนาการดีสมัย ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารเอาใจใส่ สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่พึงมี เรียนรู้ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน และครู ปรุ้มวัยให้มีความสามารถรอบด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีฆัมพร ศิริจันทพันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของ โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่าระดับประสิทธิผลมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นผู้บริหารและครู ปรุ้มวัย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 3 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ภารกิจในการดำเนินงาน บริหารโรงเรียนตามขอบข่ายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้นั้นก็ไม่แตกต่างกัน โรงเรียนที่เปิด สอนในระดับอนุบาลอย่างเดียวกันก็มีความพร้อมในด้านบุคลากร บุคลากรเข้าใจปรัชญา หลักการ ธรรมชาติของการจัดการศึกษาปฐมวัย มีวุฒิและความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาระดับ ปฐมวัยเช่นเดียวกันกับโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนอนุบาลและชั้นที่สูงกว่า สอดคล้องกับ บทสัมภาษณ์ของ นัยนา ฉายวงศ์ (สัมภาษณ์, 2 พฤษภาคม 2562) ว่าทั้งผู้บริหารและครูปฐมวัย ในสถานศึกษาเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษา และเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ในด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย ให้เข้าใจหลักการ ปรัชญา หลักสูตรปฐมวัย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงกำหนด

3.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 3 “ระดับ ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและปฐมวัยที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน”

ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเอกชนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน ก็ต้องมีความรู้ หลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเช่นเดียวกัน มีการจัดกระบวนการการเรียนรู้สำหรับเด็ก จัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เข้าใจปรัชญา ใช้หลักสูตรที่เหมาะสม จัดการสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ หมั่นฝึกอบรมพัฒนาตนเองอยู่เป็นประจำ เพื่อให้ตรงความต้องการของสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ วัฒนา กงวิรัตน์ (สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2562) ที่ว่า ผู้บริหาร จำเป็นที่จะต้องเข้าใจหลักสูตรปฐมวัย เข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ของเด็ก และต้องคัดเลือก ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาปฐมวัย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสถานศึกษาเอกชนทุกโรงเรียนที่มีการแข่งขันกันมากในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ปกครองยอมรับ เชื่อถือในการจัดการศึกษาระดับนี้ จนทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ

4. การอภิปรายเกี่ยวกับการเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

4.1 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 4 “ระดับการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน”ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เมื่อปฏิบัติงานในสถานศึกษาเอกชนแล้ว ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รู้จักฝึกฝนตนเองให้เป็นที่ยอมรับแก่เจ้าของกิจการ ตลอดจน ผู้ปกครอง ชุมชน และโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในลักษณะเดียวกัน และมีความเข้าใจในหลักการประกันคุณภาพภายในตามที่กฎหมายกำหนด สร้างความเชื่อถือ ไว้วางใจแก่ผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ ลิมวัฒนาสมุทร (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง สภาพการดำเนินงานจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4.2 ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 4 “ระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันแต่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเดียวกันได้ร่วมกันทำงานในด้านการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ จึงมองเห็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน และเข้าใจหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นอย่างดี มีความรู้ ความสามารถ มีวุฒิทางการศึกษาปฐมวัย รับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองของเด็ก เพื่อที่จะให้ผู้ปกครองได้เชื่อมั่นไว้วางใจ ในด้านการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เด็กในสถานศึกษาของตนเอง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิฆัมพร ศิริจันทร์พันธ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสกลนคร พบว่า ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยโดยรวมกับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.904 ($r_{xy}=0.904$) เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน มีค่า r_{xy} ตั้งแต่ .741- .836 โดยที่ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ($r=.796$) ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนของเด็ก ($r=.776$) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($r=.836$) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ($r=.741$) ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ($r=.805$) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ($r=.791$)

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้น หมายถึง การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นผลให้เกิดความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ทั้ง 6 ด้าน ควบคู่ไปด้วย อันประกอบด้วย ด้านการจัดทำ

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

6. แนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ดังนี้

6.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะโดย ต้องจัดให้มีการอบรม ประชุมเชิงปฏิบัติการ สร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยเชิญผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มาเป็นวิทยากร และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนเข้าร่วม ประชุม อบรม ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้รับใบอนุญาต คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้เสีย สถานศึกษาควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และให้มีความร่วมมือกันระหว่างครอบครัว ชุมชน ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีการวิเคราะห์ (swot) ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา มีการติดตาม ประเมินผล การใช้หลักสูตร เพื่อทราบสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา ความต้องการ และบริบทของโรงเรียน

6.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 9 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะ โดยอาคาร/บริเวณโรงเรียนทั้งภายใน และภายนอกต้องสะอาด ร่มรื่น และปลอดภัย มีการตกแต่งสถานที่ ห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อาทิ การจัดป้ายนิเทศ การสร้างสนามเด็กเล่นที่เสริมพัฒนาการตามวัย การทาสีให้สว่างสดใส น่าอยู่ น่าเรียน สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ควรเป็นสื่อที่เสริมพัฒนาการสมอง (BBL: Brain-based Learning) ให้เด็ก ได้สัมผัส จับต้อง ให้เกิดการเรียนรู้ ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการสร้าง สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเรียนรู้ของเด็ก ครูผู้ดูแลเด็ก ต้องมีความรัก ความเมตตาต่อผู้เรียน และต้องดูแลเอาใจใส่อย่าง ใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ ประกาศเกียรติคุณ หรือให้รางวัลห้องเรียนที่มี การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กดีเด่น เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของครู และเป็น การให้ขวัญกำลังใจ นำบุคลากรไปศึกษาดูงานหน่วยงาน สถานศึกษาที่ปฏิบัติเป็นเลิศในการจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัยและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าของโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนในระดับปฐมวัยในจังหวัดนครพนม ครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปกำหนดแผนนโยบายการจัดสรรงบประมาณ ตลอดจนการบริหารจัดการการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อสร้างความพึงพอใจในการดำเนินงาน และสร้างความศรัทธาให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายมานั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน ทุกภูมิภาค

2.2 ควรมีการศึกษารีวิวเชิงคุณภาพ เรื่องการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

ภาคผนวก ฉ
ภาพประกอบการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล
กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์
กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นางวัฒนา กงวิรัตน์
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นางสาวณีย์ ศรีวรมย์
ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นางสาววรินทร์กุล อาภาพลสวัสดิ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนตงเจีย จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นางกิงกาญจน์ พลเยี่ยม
ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกิงกาญจน์นาแก จังหวัดนครพนม
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นางนัยนา ฉายวงศ์
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นางพัชรี จักรชุม
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	เมธี อินาลา
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 26 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 19/1 ซอยสามัคคีสุขสันต์ 9 ตำบลหนองแสง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โทรศัพท์ 08-9713-0985
ตำแหน่งปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลนิลวรรณ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ สถาบันราชภัฏเลย
พ.ศ. 2562	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2544 - 2560	ครูประจำการ โรงเรียนอนุบาลนิลวรรณ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลนิลวรรณ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม